

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1992

Nr. 3

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

13 APRIL 1992

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 69,3 en 4)	
L. Van den Brande Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	89
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	89
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	96
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	104
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	106
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatsvorming	108
L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	109
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	112
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	112
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	114
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	115
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	117
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	119
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatsvorming	119
L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	120
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	121
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	123
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	123
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatsvorming	124
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	125
REGISTER	126

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 7
van 17 maart 1992
van de heer G. VANLEENHOVE

Vlaams regeerakkoord — Sociaal urgentieprogramma ter bestrijding van kansarmoede

Het Vlaamse regeerakkoord plant een sociaal urgentieprogramma ter bestrijding van de kansarmoede.

De gelden die hiervoor vrijgegeven worden, zijn blijkbaar prioritair bedoeld voor de gemeenten die een beroep kunnen doen op het Vlaams Fonds voor Integratie van Kansarmen.

1. Kunnen ook andere gemeenten een beroep doen op de bijkomende financiële middelen van het sociale urgentieprogramma ?
2. Welke criteria worden daarbij gehanteerd ?
3. Hoe en bij welke instantie moeten zij daarvoor een aanvraag indienen ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van mevrouw L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Vraag nr. 8
van 18 maart 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Scheepskrediet — Laattijdige uitbetaling

In het informatieblad van de Rederscentrale nummer 4 van 28 februari 1990, wordt het lange wachten op toegekende scheepskredieten fel aangeklaagd. Er zouden maar liefst zeven maanden of meer verlopen tussen de datum waarop de NMKN het dossier indient en de datum waarop het scheepskrediet definitief wordt getekend.

Op dat moment heeft de reder nog zijn geld niet, want de akte moet eerst voor de notaris worden verleden. Een nieuw schip of een gemoderniseerd vaartuig waar bijvoorbeeld een nieuwe motor werd ingebouwd en waarvoor het scheepskrediet is toegekend, is intussen

al lang in de vaart of opnieuw in de vaart. Om zijn financiële verplichtingen na te komen, heeft de reder evenwel een duur overbruggingskrediet moeten aangaan, in afwachting van de overschrijving van het scheepskrediet op zijn rekening.

Kan er een regeling getroffen worden opdat het scheepskrediet sneller uitbetaald wordt ?

Antwoord

De huidige administratieve procedure leidt er inderdaad toe dat er te veel tijd verloopt tussen het indienen van de vraag tot het verkrijgen van een scheepskrediet (in uitvoering van de wet van 23 augustus 1948) en de uiteindelijke opneming van het krediet.

Momenteel wordt er gewerkt aan een nieuw ontwerp-decreet. Het is onze bedoeling om de praktische toepassingen in nauwe samenspraak met de sector tot stand te brengen. Zo zullen alle betrokken partijen suggesties tot verbetering van de huidige procedures kunnen aanbrenge.

Een verkorting van de procedures is uiteraard noodzakelijk ; in het Vlaamse regeerakkoord van 28 januari 1992 wordt trouwens uitdrukkelijk gesteld dat administratieve procedures vereenvoudigd moeten worden. Alle stappen die geen reële waarde aan het dossier toevoegen moeten vermeden worden en er moet bovendien aandacht worden besteed aan de delegatie van beslissingsbevoegdheden.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU
EN HUISVESTING

Vraag nr. 49
van 27 februari 1992
van de heer H. LAUWERS

Milieuheffing — Kafkaïaanse toestanden

Steeds meer blijkt dat de aanslag inzake milieuheffing op basis van onjuiste gegevens vastgesteld wordt.

Zo werd mij onlangs het geval meegedeeld van een persoon, die voor het aanslagjaar 1991 verzocht werd te betalen voor een woning waarvan hij op 1 januari 1991 noch eigenaar noch huurder was, en waarin vier gezinnen waren gehuisvest. Hij weigert een belasting te betalen die overduidelijk niet voor hem besteed is en wordt nu door de Vlaamse Milieumaatschappij bedreigd met een geldboete.

Wat zal de Minister ondernemen om aan dergelijke kafkaïaanse toestanden een einde te maken ?

Antwoord

De vermelde problemen komen voort uit de zeer moei-

lijke koppeling tussen het rijksregister en de waterleidingsbestanden. Deze koppeling is door bepalingen van het decreet van 21 december 1990 nodig om :

1. het gezinshoofd op te sporen teneinde de aanslag te vestigen op het gezinshoofd ;
2. het aantal kinderen vast te stellen teneinde vanaf het derde kind een vermindering van de heffing van 250 frank toe te kennen ;
3. de woonplaats van de heffingsplichtige, op het ogenblik van het versturen van de aanslag, vast te stellen ;
4. na te gaan of de heffingsplichtige op 1 januari van het belastingsjaar in het Vlaamse Gewest gevestigd was.

Gezien de waterdistributiemaatschappijen niet beschikken over het rijksregisternummer van de gefactureerde moet de koppeling met het rijksregister geschieden via fonetisch vergelijken van de naam, voornaam, straat, nummer, postcode en gemeente (of een aantal van voormelde velden) van de gefactureerde van de waterdistributiemaatschappij.

In het licht van het hierboven vermelde heeft de Vlaamse Milieumaatschappij met de waterdistributiemaatschappijen voor het belastingsjaar 1992 duidelijke afspraken gemaakt voor wat de overdracht van de waterverbruikgegevens betreft. Onvolledige identiteitsgegevens van de gefactureerde zullen voor vervollediging aan de desbetreffende waterdistributiemaatschappij teruggestuurd worden.

Zo zal voor elke debiteur van de drinkwaterdistributiemaatschappij, voor één bepaalde plaats van waterverbruik, slechts één aanslag gevestigd worden.

Samenvoegen van verschillende plaatsen van waterverbruik op één aanslagbiljet zal dus onmogelijk zijn voor zover de gegevens van de waterdistributiemaatschappijen correct en accuraat zijn.

In die optiek en doordat de aanslag gevestigd zal worden op de gefactureerde van het waterverbruik en niet meer op het gezinshoofd, kan de gefactureerde de heffing verdelen over de effectieve waterverbruikers van de meergezinswoningen. Hij kan daarvoor dezelfde verdeelsleutel gebruiken als voor de verdeling van de kosten voor waterverbruik.

De koppeling tussen de waterleidingbestanden met het rijksregister om de in het waterleidingsbestand voorkomende ontbrekende gezinshoofden als eigen waterwinners aan te slaan zal in 1992 niet meer toegepast worden. Alle personen en rechtspersonen zullen van een eigen waterwinning aangifte moeten doen. Op basis van deze aangifte zal in 1992 een aanslag gevestigd worden.

De Vlaamse Milieumaatschappij zal voor de aanslag 1992 een uitgebreide en professionele perscampagne voeren waarin alle aspecten van aangifte over aanslag tot beroep, duidelijk worden gemaakt.

Vraag nr. 50
van 27 februari 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Officiële bestekken — Gebruik van tropisch hardhout

In het "Bestuursmemoriaal" van de provincie Brabant wordt een typebestek vastgelegd voor het ruimen van de onbevaarbare waterlopen.

Dit typebestek bepaalt onder meer dat oeverversterkingen moeten worden uitgevoerd in tropisch hardhout.

Rekening houdend met de wereldwijde campagne die gevoerd wordt ter bescherming van het tropisch regenwoud, lijkt het toch aangewezen om het gebruik van dergelijke materialen niet in officiële bestekken voor te schrijven ?

Kan de Minister enig initiatief nemen, eventueel bij zijn collega's, om dat probleem te verhelpen ?

Antwoord

Momenteel wordt door de groep onbevaarbare waterlopen van de werkgroep Milieutechnische Natuurbouw, waaraan buiten ambtenaren van de Administratie Milieu, Natuur en Landinrichting ook afgevaardigden van de verschillende provincies deelnemen, een vademecum opgesteld. Dit vademecum zal onder meer richtlijnen bevatten die het gebruik van meer milieuvriendelijke materialen en werkwijzen bij werken van aanleg of van onderhoud aan onbevaarbare waterlopen in de hand moeten werken.

Ook voor tropisch hardhout, waarvan moet worden onderzocht of het gebruik wegens de fysische en mechanische eigenschappen ervan in de waterbouw nog mogelijk moet blijven (en dan nog enkel op voorwaarde dat er geen milieuvriendelijker alternatief bestaat en dat het over een zeer beperkt gebruik gaat), zullen dergelijke richtlijnen worden gegeven.

Vraag nr. 51
van 27 februari 1992
van de heer J. CAUDRON

Subsidiëring milieuverenigingen — Uitvoeringsbesluit

De nieuwe Executieve heeft in haar regeerakkoord expliciet vermeld dat zij het structureel overleg met de milieubeweging intensief wenst verder te zetten, en dit vooral via de MINA-raad. Een dergelijk overleg kan maar zinvol zijn, als de milieuverenigingen over voldoende middelen beschikken om op een georganiseerde wijze wetenschappelijk onderbouwde standpunten te formuleren.

Op dit moment bevinden de milieuverenigingen zich in een zeer precaire financiële situatie. Het lang beloofde uitvoeringsbesluit dat de milieubeweging permanent en structureel moet subsidiëren is echter nog steeds niet goedgekeurd.

Kan de Minister mij meedelen of hij initiatieven neemt om dit uitvoeringsbesluit op korte termijn van kracht te laten worden en op die manier aan deze onzekere toestand snel een einde maakt ?

Antwoord

Ik deel de zorg van het lid om de preciaire financiële situatie van de milieubeweging en stel alles in het werk om het door het decreet van 29 april 1991 bepaalde stelsel voor de erkenning en subsidiëring van milieunatuurverenigingen zo snel mogelijk operationeel te laten worden.

Het ontwerp-besluit dat door mijn voorganger op 18 november 1991 aan het advies van de MINA-Raad werd onderworpen wordt momenteel aangepast, rekening houdend met de adviezen van deze Raad en van de Inspectie van Financiën. Op korte termijn zal ik aan de Executieve voorstellen het bijgewerkte ontwerp-besluit voor advies aan de Raad van State te bezorgen. Zodra het advies van de Raad van State beschikbaar is, zal het definitieve ontwerp-besluit ter goedkeuring aan de Executieve worden voorgelegd.

Door de duur van deze procedure en de noodzaak om de nodige administratieve voorzieningen te treffen voor de behandeling van de erkennings- en subsidiëeringsaanvragen is het mogelijk dat het subsidiëeringsstelsel niet meer voor 1993 operationeel kan worden. In dit geval zal ik in overleg met de betrokken verenigingen een overgangsregeling voor het jaar 1992 uitwerken.

Vraag nr. 52 van 27 februari 1992 van de heer M. BOURGOIS

Afzet van mestoverschotten — Hiaat in wet- en regelgeving

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 december 1991 houdende regeling van de afzetbeperking van dierlijke mest, bedoeld in artikel 9 paragraaf 2 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, bepaalt onder meer het volgende. Een bedrijf gelegen in één van de opgesomde gemeenten, dat op basis van de berekeningsformule vermeld in artikel 6 van het genoemde decreet voor het vorige aanslagjaar een bedrijfsmatige mestoverschot MOP had, groter dan 6.000 kg difosforpentoxyde, kan niet verder in eigen gemeente afzetten, en moet dus een akkoord afsluiten met een buurgemeente.

Wat mij echter onbegrijpelijk voorkomt, is dat een varkenshouder uit een naburige gemeente, wel zijn mestoverschot kan afzetten in een van de geciteerde gemeenten, waar er nu net een mestoverschot bestaat.

Uit ingewonnen inlichtingen bij de Mestbank te Brussel, blijkt inderdaad dat artikel 4 uit het genoemde besluit, dat bepaalt dat het verboden is om mestoverschotten door invoer af te zetten in de gemeenten vermeld in de artikelen 1 en 3, slechts van toepassing is op invoer uit het buitenland (bijvoorbeeld Nederland).

Ik stel mij dan ook de vraag of dit een hiaat in de wet- en regelgeving is. Wat denkt de Minister hierover, en wat doet hij om deze lacune weg te werken ?

Antwoord

De afzetbeperkingen, opgelegd door het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 december 1991 zijn enkel van toepassing op bedrijven met een bedrijfsmatig mestoverschot dat groter is dan 6.000 kg difosforpentoxyde en gelegen in één van de gemeenten vermeld in artikel 1 van genoemd besluit.

Het besluit legt hierbij geen verbod op aan bedrijven met een mestoverschot en gelegen in een andere gemeente dan deze vermeld in artikel 1, om hun mestoverschotten af te zetten op cultuurgronden gelegen in een gemeente vermeld in de artikelen 1 en 3 van het besluit.

Het is echter begrijpelijk dat dergelijke transporten van mestoverschotten indruisen tegen de geest van het decreet zoals bedoeld in het besluit. Daarom zie ik het als mijn taak om dergelijke mesttransporten te ontmoedigen en de overschotproducenten te bewegen tot het vinden van andere afzetplaatsen.

Daarom heb ik dan ook een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve klaar (dat nu geagendeerd is) dat luidt als volgt :

„Aan bedrijven met een mestoverschot van meer dan 6.000 kg difosforpentoxyde, en gelegen in andere gemeenten dan deze vermeld in artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 december 1991, wordt verboden hun mestoverschotten af te zetten in de gemeenten vermeld in artikel 1 van het vermeld Besluit.”

De Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek, die krachtens het mestdecreet is opgericht en advies uitbrengt over alle wijzigingen die aan de mestreglementering worden voorgesteld, adviseert die positief.

De stuurgroep motiveert haar advies door te wijzen op het feit dat, ondanks de inspanningen van de Mestbank, de kans reëel is dat zonder wettelijk verbod het effect van de opgelegde afzetbeperkingen geheel of gedeeltelijk teniet zou gedaan worden door een eventuele inbreng van mestoverschotten vanuit andere gemeenten naar de aangeduide gemeenten in artikel 1. Het verbod wordt opgelegd aan die bedrijven met een mestoverschot van 6.000 kg difosforpentoxyde. Hiermee wordt hetzelfde criterium aangenomen als bij de bestaande wetgeving en wordt voor de kleinere bedrijven de mogelijkheid tot het afsluiten van burenelingen niet beknót.

Vraag nr. 53 van 28 februari 1992 van de heer E. VANKEIRSBILCK

Natuurgebied Mandelhoek in Ingelmunster — Vernielingen

Het natuurgebied Mandelhoek in Ingelmunster staat uitdrukkelijk vermeld op het gewestplan Roeselare-Tielt, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 17 decem-

ber 1979. De natuurverenigingen De Wielewaal, De Buizerd, CVN en JNM delen mee dat dit natuurgebied zwaar beschadigd werd door het uitvoeren van bagger- en reinigingswerken aan de rivier de Mandel. Zij wijzen erop dat twaalf jaar beheerswerk vernield werd door het rooien van bomen en struiken op de oever en het storten van tonnen brij en slijk op het 5 meter brede wandelpad.

1. Wie heeft opdracht gegeven om dit vernielende rooi- en stortwerk uit te voeren ?
2. Wie heeft deze werken uitgevoerd ?
3. Werden aan de betrokken dienst of aan de aange- stelde aannemer onderrichtingen gegeven waardoor die vooraf op de hoogte was dat het hier om een beschermd natuurgebied ging ?
4. Welke maatregelen werden of kunnen genomen worden om dit gebied te herstellen ?
5. Werden er aan de bevoegde dienst van de Minister onderrichtingen gegeven om dergelijke beschadig- ing in de toekomst te voorkomen ?

Antwoord

De werken die op 5 en 6 december 1991 en op 28 januari 1992 aan de Mandel in het natuurreservaat Mandelhoek te Ingelmunster werden uitgevoerd, maken deel uit van het programma der gewone onder- houds-, ruimings- en herstellingswerken aan onbevaar- bare waterlopen van de eerste categorie voor het dienstjaar 1991 die door de Landelijke Waterdienst van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting wor- den uitgevoerd.

Ze behoren meer bepaald tot het lot 2 van deze werken, dat echter ingevolge de vaststellingen die na de overstromingen van 19 november 1991 te Izegem werden gedaan, werd uitgebreid voor wat de Mandel betreft. Zo werden op 5 en 6 december 1991 kruidrui- mingen over een lengte van 400 m in het natuurreser- vaat Mandelbeek uitgevoerd, in de periode van 13 tot 17 december 1991 gewone ruimingswerken over een lengte van 1.250 m te Ingelmunster (stroomafwaarts van de ringlaan) en van 20 tot 24 december 1991 gewo- ne ruimingswerken te Izegem en Roeselare (stroomop- waarts van de autoweg A 17) over een lengte van ongeveer 1.000 m.

Tijdens de werken in het natuurreservaat de Mandel- hoek, waar sedert meer dan 10 jaar geen onderhouds- werken meer werden uitgevoerd, werd verder vastge- steld dat de normale waterafvoer sterk gehinderd werd, doordat talrijke onderspoelde wortelstelsels van strui- ken zich in de bedding van de Mandel bevonden en dat op vele plaatsen de oevers waren verzakt.

Gezien deze vaststellingen, het dringend karakter der werken en de verantwoordelijkheid van het Vlaamse Gewest bij nieuwe overstromingen, werd opdracht ge- geven aan de aannemer belast met de hoofdwerken, de BVBA P. Van Hulle te Tielt, om ruimingswerken in het natuurreservaat Mandelhoek vanaf één oever, namelijk de rechteroever die vrij was van houtgewas,

uit te voeren, om zo de schade in het natuurreservaat te beperken.

Tijdens deze werken, die op 28 januari 1992 werden uitgevoerd, werden alle ruimingswerken op de strook van vijf meter, waarvan sprake in artikel 17 paragraaf 2 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen, geplaatst, terwijl de wortel- stelsels en enkele stammen van omgewaaide bomen die zich op de werkstrook bevonden naast de werk- strook werden gelegd om de doorgang vrij te houden. Wegens de bijkomende schade die bij vervoer zou ont- staan, werd beslist voorlopig geen ruimingsprodukten af te voeren.

Naar aanleiding van het concrete dossier van het na- tuurreservaat Mandelhoek heb ik trouwens aan de Landelijke Waterdienst de opdracht gegeven mij een plan uit te werken over hoe men de onderhouds-, rui- mings- en herstellingswerken in de toekomst zal orga- niseren in de ecologisch kwetsbare gebieden zoals bij- voorbeeld de natuurreservaten, zodat dergelijke voor- vallen zich niet meer kunnen herhalen.

Vraag nr. 54 van 2 maart 1992 van de heer H. BROUNS

Vervuiling Maas wa ter — Maatregelen

In het kader van de recente verontrustende berichten uit Nederland over de herhaaldelijke vaststelling van vervuiling van het Maaswater — in dergelijke mate dat de waterwinning er stilgelegd moest worden -, zou ik de Minister de volgende vragen willen stellen.

1. Wat wordt er concreet gedaan om de zuiverheid van het Maaswater permanent te kunnen controle- ren en op welke manier worden vervuilers gesanc- tionneerd ?
2. Welke stappen werden er gezet om een actiepro- gramma tegen de vervuiling van de Maas te laten uitwerken ?
3. Welke stappen werden er gezet om de zuivering van afvalwater, geloosd door de industrie in de Maas, verplicht te maken en om afdoende zuiveringsinstal- laties voor rioolwater dat in de Maas geloosd wordt, operationeel te maken ?

Antwoord

- 1.1. De kwaliteit van het Maaswater wordt door de Vlaamse Milieumaatschappij gevolgd op twee punten : te Kinrooi (Ophave Rooie) en te Lana- ken (Smeermaas). Maandelijks worden er mon- sters genomen. Ter plaatse worden de tempera- tuur, de zuurtegraad en de concentratie aan opge- loste zuurstof bepaald en in het' labo worden vol- gende analyses uitgevoerd : ammoniumstikstof, nitriet, nitraat, totaal fosfaat, orthofosfaat, geleid- ingsvermogen en chemisch zuurstofverbruik.

Op het eind van de maand maart worden de ana- lysegegevens met betrekking tot de maand februa- ri '92 aan ons doorgegeven zodat die dan samen met de gegevens van eind 1991 ter beschikking gesteld kunnen worden.

Met het oog op de bewaking van de ruwwaterinname voor de drinkwaterproductie, voert Antwerpse Waterwerken controles uit op de waterkwaliteit van onder andere de Maas. Wekelijks wordt het Maaswater bemonsterd te Luik-Monsin (oorsprong Albertkanaal, stroomafwaarts het Luikse industriegebied). Het analyseprogramma omvat een zestigtal parameters.

temperatuur	zwevende stof	kleur
reukgetal	pH	bicarbonaat
zuurstof	TOC	BOD
COD	UV-absorptie	Kjeldahl-N
ammonium	nitriet	nitraat
ortho-fosfaat	totaal fosfaat	silikaat
geleidingsvermogen	chloride	fluoride
sulfaat	natrium	kalium
calcium	magnesium	totale hardheid
cyanide	antimoon	arsen
boor	barium	beryllium
cadmium	chromium	cobalt
ijzer	koper	kwik
lood	mangaan	nikkel
seleen	zink	fenolgetal
anion. deterg.	olie	PAK
lindaan	atrazine	beta-activiteit
tritium	koloniegetal 22°C	totaal colibact.
fecale colibact.	fecale Streptococci	Salmonella
chlorofyl a	feofytine	

De resultaten van deze onderzoeken worden per kwartaal doorgegeven aan de VMM.

De problemen die ontstonden voor de Nederlandse drinkwaterproducenten hadden betrekking op pyridine en aanverwante stoffen (midden december 91, midden januari '92 en begin februari '92). Gezien deze stoffen heel uitzonderlijk voorkomen in het Maaswater, worden zij niet routinematig bepaald. AWW doet wel een screening met gaschromatograaf gekoppeld aan een massaspectrometer, maar vond te Luik deze stoffen tot nu toe nooit in dezelfde concentraties als Rijkswaterstaat ze vond te Eijsden (op 24-uurs monsters).

AWW heeft naar aanleiding van de Nederlandse berichten het Albertkanaalwater onderzocht op de aanwezigheid van voornoemde stoffen, maar heeft die niet in aantoonbare concentraties kunnen detecteren.

De milieuorganisatie Greenpeace beschikt naar eigen zeggen over sterke aanwijzingen dat de stoffen afkomstig zouden zijn van het bedrijf Sopar in de omgeving van Namur.

Te Grobbendonk controleert het permanent meetstation van VMM sinds 1 januari 1992 de waterkwaliteit in het Albertkanaal. AWW, die dit station exploiteert, heeft er middels de voornoemde methode geen pyridines gevonden.

Binnenkort zal dit permanente meetstation uitgerust worden met drie biomonitoren waardoor de aanwezigheid van een breed scala aan giftige stoffen permanent gedetecteerd zal kunnen worden.

Binnenkort zullen besprekingen met de Nederlandse instanties gestart worden om na te gaan onder welke modaliteiten kan worden samengewerkt voor de gezamenlijke Vlaams-Nederlandse exploitatie en eventuele uitbreiding van het permanente meetstation Eijsden.

1.2. Sanctiëring van de vervuilers

Voor wat betreft de controles en de manier waarop de vervuilers worden gesanctiëerd werden aan het bestuur Milieu-inspectie de nodige gegevens opgevraagd. Deze gegevens zullen rechtstreeks aan het lid worden opgestuurd.

2. Actieprogramma tegen vervuiling van de Maas

Om de vervuiling van de Maas te trachten in te dijken werden op de investeringsprogramma's 1991, 1992 en 1993 een aantal projecten goedgekeurd in het hydrografisch bekken van de Maas.

In bijlage 1 die rechtstreeks aan het lid wordt opgestuurd is een overzicht gegeven van de projecten die in voornoemde investeringsprogramma's zijn opgenomen.

3.1. Zuivering industrieel afvalwater

Tengevolge van de oprichting van het bestuur Milieuvergunningen kan de VMM zich geen correct beeld vormen van de bij de bedrijven bestaande en/of geplande afvalwaterzuiveringsinstallaties. Deze gegevens werden opgevraagd bij het bestuur Milieuvergunningen en zullen rechtstreeks aan het lid worden bezorgd.

3.2. Operationalisering van rioolwaterzuiveringsinstallaties met lozing in de Maas

— Binnen het hydrografisch bekken van de Maas zijn de volgende rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI's) bij de VMM in exploitatie :

Maasmechelen — ontwerpcapaciteit :	8.000 inwonersequivalenten
Lanaken — ontwerpcapaciteit :	25.000 inwonersequivalenten
Tongeren — ontwerpcapaciteit :	20.000 inwonersequivalenten
Eisden-Vucht — ontwerpcapaciteit :	6.000 inwonersequivalenten

— Bij de samenstelling van de bovengenoemde investeringsprogramma's 1991, 1992 en 1993 is getracht om de bestaande zuiveringssystemen te optimaliseren.

Door het aanleggen van collectoren, persleidingen en prioritaire rioleringen zal de benuttingscapaciteit van de bestaande RWZI's verhogen.

— Binnen haar planningsopdracht zal de VMM ter gelegenheid van de opmaak van het investeringsprogramma 1994-1998 onderzoeken welke noodzakelijke investeringen er nog gepland moeten worden in het hydrografisch bekken van de Maas.

Vraag nr. 55
van 4 maart 1992
van de heer G. CARDOEN

VLAREM — Regels voor het houden van bijen

Het VLAREM beschouwt het houden van honingbijen in woongebieden of woonuitbreidingsgebieden als een hinderlijk bedrijf, tenminste wanneer er meer dan drie bijenvolken worden gehouden.

Op basis van dit nieuwe Vlaamse milieureglement legden verschillende gemeenten een belasting aan de bijenhouders op, variërend van 5.000 tot 10.000 (of zelfs 20.000) frank.

Wanneer men weet dat het houden van bijen geen beroepsbezigheid is, dat de bijen op hun *zachtaardigheid* worden geselecteerd, dat het bijna uitsluitend wespenn zijn die steken, maar vooral dat de bijen een onvervangbare rol vervullen in de natuur, dan mag dit wel haast als een anomalie worden beschouwd.

1. Heeft de Minister zijn goedkeuring gehecht aan het voorliggende ontwerp van VLAREM ?
2. Worden de regelen betreffende de bijenhouders uit het VLAREM weggelaten ?
3. Acht de milieuminister het wenselijk het houden van bijen op een positieve wijze aan te moedigen ?

Antwoord

Vóór 1 september 1991, de datum van inwerkingtreding van titel 1 van het VLAREM, was de exploitatie van bijenkorven opgericht in de woongebieden, volgens titel 1 van het ARAB als hinderlijke inrichting 2e klasse ingedeeld (ARAB — indelingsrubriek 1, lijst B). Dit betekent dat voor de exploitatie ervan, en dit reeds vanaf één bijenkorf, een ARAB-vergunning bij het college van burgemeester en schepenen aangevraagd moest worden.

Met titel 1 van het VLAREM wordt een nieuw *indelingscriterium* in voege gebracht, in het bijzonder het begrip woonuitbreidingsgebieden. Zo is voortaan het houden in of op minder dan 50 m van een woon- en uitbreidingsgebied van 1 tot en met 3 bijvolken ingedeeld in de 3e klasse en bijgevolg slechts *meldingsplichtig* in plaats van vergunningsplichtig.

De exploitanten die op 1 september 1991 overeenkomstig het ARAB over de vereiste geldige vergunning beschikten, worden bovendien door titel 1 van het VLAREM geen enkele nieuwe verplichting opgelegd. De lopende ARAB-vergunning blijft overeenkomstig artikel 71 van titel 1 van het VLAREM immers onverminderd geldig.

Het lid kan uit het voorgaande afleiden dat titel 1 van het VLAREM, waaraan de Vlaamse Executieve waarvan ik deel uitmaakte, op 6 februari 1991 haar goedkeuring hechtte, de regeling inzake de exploitatie van bijenkorven heeft vereenvoudigd ten aanzien van de vroegere ARAB-reglementering. Deze regeling doet vanzelfsprekend geen afbreuk aan de erkenning van het onmiskenbare nut van bijen voor de natuur. In het

kader van de evaluatie van VLAREM 1 zal onderzocht worden in welke mate deze indeling nog verder versoepeld kan worden ter stimulering van deze natuurvriendelijke activiteit.

Het heffen van gemeentelijke belastingen ten slotte is een aangelegenheid die buiten mijn bevoegdheid valt en onder de autonomie van de gemeentebesturen ressorteert.

Vraag nr. 56
van 5 maart 1992
van de heer M. CAPOEN

Bio brandstof — Experimenten

In de buurlanden Nederland en Frankrijk worden studies uitgevoerd en experimenten gedaan in verband met het gebruik van biobrandstoffen.

Zo wordt in Nederland onderzoek verricht over de verwerking van tarwe tot bio-ethanol. Zonder problemen of aanpassingen voor de motor kan dit produkt tot 15 procent worden vermengd met gewone benzine. Volgens de eerste resultaten lijkt dit project haalbaar.

In Frankrijk wordt al op relatief grote schaal geëxperimenteerd met de esterisatie van koolzaadolie tot diester, dat tot 20 procent perfect met diesel kan worden vermengd. In een aantal Franse steden proberen de stadsbussen momenteel dat mengsel uit.

Het gebruik van biobrandstoffen biedt talrijke voordelen, vooral voor het milieu. In vergelijking met het gebruik van fossiele brandstoffen, is er bij gebruik van bio-brandstoffen een daling van de CO₂-uitstoot. Ook de roetneerslag, de geurhinder en de zwavelhoudende uitstoot verminderen.

Daarnaast zijn er de vele positieve gevolgen voor de landbouwsector, waarvan de leefbaarheid momenteel meer en meer bediscussieerd wordt. Het aanwenden van landbouwprodukten voor de energievoorziening kan immers bijdragen tot de vermindering van de landbouwoverschotten. Onrechtstreeks dalen dan ook de EG-subsidies bij het afvoeren van die overschotten, is het land minder afhankelijk van de invoer van niet-hernieuwbare grondstoffen, en wordt de handelsbalans dus positief beïnvloed. In de tweede plaats biedt deze reconversie nieuwe kansen voor het platteland. De unieke landschapszichten van de gele koolzaadvelden zijn bovendien prachtig.

Dat ook de EG-Commissie deze zienswijze steunt blijkt uit het voorstel om de accijns op biobrandstoffen met 10 procent te verlagen.

1. De Minister zal geenszins het belang van deze voordelen miskennen. Kunnen dergelijke studies en/of experimenten ook in ons land worden uitgevoerd en zo ja, op welke wijze en door welke instelling ?
2. Wat vindt de Minister van de idee dat de voertuigen van zijn eigen leefmilieu-kabinet en -administratie bij het experiment betrokken zouden worden ?

Antwoord

Initiatieven voor het gebruik van alternatieve brand-

stoffen uit oogpunt van milieu-imperatieve genieten ten volle mijn aandacht. Het gebruik van **biobrandstoffen** verkeert evenwel nog in een experimenteel stadium. Voor het uitvoeren van studies en/of experimenten op dat vlak komen onder meer de Vlaamse Instelling van Technologisch Onderzoek (VITO), die verleden jaar opgericht werd, de Vlaamse universiteiten en andere onderzoeksinstellingen in aanmerking.

1. Met betrekking tot de afwegingen van het gebruik van biobrandstoffen binnen het energiebeleid zowel op het gewestelijk als op het nationaal vlak, is de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrokkingen thans bevoegd.
2. Het bestuur Algemeen Milieubeleid van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting wordt mee ingeschakeld in de opvolging van het onderzoek en de initiatieven die op Vlaams niveau plaatsvinden aangaande de toekomstperspectieven van biobrandstoffen en het impact van het gebruik op het te voeren CO₂-beleid.

Indien er na onderzoek zou blijken, dat er interessante perspectieven verbonden zijn aan het gebruik van biobrandstoffen, heb ik er geen moeite mee dat de overheid zich mee inschakelt in experimenten en op die wijze ook aan de bevolking toont dat het haar ernst is met het milieubeleid.

Vraag nr. 62
van 16 maart 1992
van de heer J. EEMAN

Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening — Leveringsvoorwaarden

Op de facturen vermeldt de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening : “De verbruiker aanvaardt door het feit zelf dat hij water afneemt, de leveringsvoorwaarden vervat in het waterverkoopreglement .”

Graag vernam ik van de Minister of hij dergelijke formulering als een volwaardige verbintenis voor de verbruiker beschouwt.

Antwoord

De door het lid aangehaalde tekst staat op de keerzijde van de factuur onder de titel : Uittreksel uit het Reglement op de Waterverkoop. Het is dus een uittreksel uit het reglement, meer bepaald uit artikel 1.1.1. dat volledig als volgt luidt :

“De waterlevering is niet alleen onderworpen aan de lasten, bepalingen en voorwaarden vastgesteld door dit reglement, doch eveneens aan alle wijzigingen of nieuwe bepalingen die, overeenkomstig art. 1.1.2., in dit reglement kunnen worden aangebracht.

De verbruiker en de eigenaar van het gespijste gebouw worden geacht het van kracht zijnde reglement te kennen.

De verbruiker, hij zij eigenaar of niet, aanvaardt, door

het feit dat hij water afneemt, de leveringsvoorwaarden vervat in dit reglement. Een exemplaar van dit laatste zal aan iedere verbruiker overhandigd worden. Een speciaal en afzonderlijk contract kan eventueel afgesloten worden met grootverbruikers en industriëlen.

Aan de verbruiker wordt de verplichting opgelegd zich te allen tijde te vergewissen van de juistheid van de naam en het adres van de geadresseerde, vermeld op de kwijting of op de factuur, en eventueel alle gebeurlijke wijzigingen mede te delen aan de Gewestelijke Directie waaronder hij ressorteert”.

Overeenkomsten met diensten als de VMW zijn te beschouwen als toetredingscontracten, waarmee ook op stilzwijgende manier kan akkoord worden gegaan. Zelfs het feit dat een verbruiker van drinkwater niet formeel een waterleveringscontract heeft ondertekend, sluit geenzins een stilzwijgende toestemming uit. Het bestaat zelf van de aansluiting op het waterleidingsnet en het effectief gebruik van water, zonder enig voorbehoud, wijzen minstens op een stilzwijgende overeenkomst en dus op een akkoord met de bepalingen van het waterverkoopreglement.

Dit principe wordt algemeen aanvaard in de rechtspraak.

Het is immers logisch dat een drinkwatermaatschappij, die water levert aan verbruikers die zich niet kenbaar maken, tegenover deze personen dezelfde regels kan doen gelden als tegenover verbruikers die wel effectief een waterleveringscontract hebben ondertekend.

Vraag nr. 63
van 16 maart 1992
van de heer M. CAPOEN

Chemische munitie in Houthulst — Ontmantelingsinstallatie

Het AKTIE (het Aktiecomitee Tegen Ieperiet) en de bewoners van de Westhoek kunnen niet akkoord gaan met de wijze waarop de overheid het dossier in verband met de ontmantelingsinstallatie van chemische munitie te Houthulst aanpakt.

Begin 1989 formuleerde de Westhoekbevolking massaal haar onrust over de aanwezigheid van toxische munitie uit Wereldoorlog II in de militaire opslagplaats te Houthulst ; meer dan 20.000 mensen ondertekenden de petitie tegen het mogelijke gevaar. Interpellaties in Kamer en Senaat en parlementaire vragen waren schering en inslag.

AKTIE verheugde zich over het positieve resultaat : in juni 1989 werd 250 miljoen frank ingeschreven op de begroting van Landverdediging voor de bouw van een ontmantelingsinstallatie. Daarenboven beloofde de Minister van Leefmilieu in te staan voor de vernietiging van de toxische stoffen in de ontmantelde munitie.

Volgens plan had de procedure als volgt moeten verlopen : 1990 studie, 1991 bouw en 1992 inwerkingtreding. Nu blijkt dat de aanbestedingstermijn al eens is verlengd en eind maart 1992 weer verstrikt zodat er zal moeten worden herbegonnen.

Bovendien is het Ministerie van Leefmilieu nog steeds niet klaar met de studie over de wijze waarop de toxische stoffen behandeld en vernietigd moeten worden.

1. Wat is de precieze reden van de vertraging die de studie ter behandeling van de toxische stoffen heeft opgelopen ? Hoe ver is de studie gevorderd ?
2. Welk overleg pleegt de Minister dienaangaande met zijn collega van Landsverdediging ?
3. Welke initiatieven neemt de Minister om de studie over de behandeling van de chemische munitie zo vlug mogelijk te beëindigen ?
4. Welke timing stelt de Minister in het vooruitzicht voor de inwerkingtreding van de ontmantelingsinstallatie en van het vernietigingssysteem ?

Antwoord

De bouw van de ontmantelingsinstallatie zou gebeuren op initiatief en op kosten van het Ministerie van Landsverdediging.

2. De toenmalige Minister van Leefmilieu werd verzocht alternatieven te bezorgen inzake een milieu- en veiligheidsvriendelijke verwijdering van de vrijgekomen toxische stoffen. Aan de Minister van Landsverdediging werd aangeraden contact op te nemen met de NV Indaver. Besprekingen hadden plaats tussen die laatste en de bevoegde diensten van het Ministerie van Landsverdediging.
3. Aangezien de bouw van een ontmantelingsinstallatie gebeurt op initiatief en op kosten van het Ministerie van Landsverdediging, kan alleen de bevoegde Minister van Landsverdediging op de gestelde vragen een antwoord verstrekken.

Mijn diensten zijn niet in kennis van de stand van zaken van dit dossier, aangezien het hier een bevoegdheid van de nationale overheid betreft.
4. De definitieve verwijdering van de afvalstoffen die ontstaan bij de ontmanteling van de ontmanteling van de toxische munitie valt onder de bevoegdheid van de Gewesten.

Aangezien vermoedelijk zal worden geopteerd voor een verwijdering in Vlaanderen (Indaver) zal ik met mijn collega van Landsverdediging contact opnemen om de juiste toedracht van het dossier te kunnen evalueren.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 40
van 26 februari 1992
van de heer J. CAUDRON

Vestiging KMO-zone Steenberg in Erpe-Mere — Vraag tot wijziging gewestplan

Het gemeentebestuur van Erpe-Mere vraagt aan de

Vlaamse Regering het akkoord tot wijziging van het gewestplan om een KMO-zone van 45 ha te vestigen tussen de E 40 en het Administratief Centrum Steenberg te Erpe-Mere.

Met deze vraag blijft het gemeentebestuur de gevoerde acties, zoals het verzamelen van 4.000 handtekeningen, en de gefundeerde bezwaren van de bevolking negeren.

Vorig jaar stelde ik deze vraag ook aan de voorganger van de Minister, de heer Waltiel (vraag nr. 163 van 21 mei 1991, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 16 van 24 juni 1991, blz. 780). Hij antwoordde me dat hij nog geen beslissingen genomen had.

Kan de Minister mij nu meedelen of hij deze vraag tot wijziging van het gewestplan al dan niet goedkeurt ?

Antwoord

De Vlaamse Executieve besliste op 24 juli 1991 (Belgisch Staatsblad van 22 november 1991) het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem gedeeltelijk in herziening te stellen voor de aanleg van het industrieterrein te Ottergem en een aantal compensatieoperaties.

De ontwerper werd aangesteld bij beslissing van 30 december 1991 van de Gemeenschapsminister, na advies van de bestendige deputatie (29 november 1991).

De beslissing van de Vlaamse Executieve werd genomen met dien verstande dat :

- een voldoende bufferzone tussen bebouwing en KMO-zone wordt gepland ;
- de voorschriften bij het gewestplan minstens een verbod op de vestiging van vervuilende bedrijven bevatten ;
- een aantal verkeerstechnische werken worden uitgevoerd om bijkomende verkeershinder op de steenweg Aalst-Oudenaarde te voorkomen ;
- de aansluiting op het collectornet ingeschreven is in het investeringsprogramma voor de waterzuivering van het Vlaamse Gewest ;
- de voorwaarden inzake kavelindeling een optimale bezettingsgraad garanderen.

Als compensatie werden gepland :

1. De op het gewestplan beschreven KMO-zone te Erpe-Mere zelf, ten noordoosten van de E 40, is grotendeels achterhaald, onder meer door de aanleg van een wachtbekken.
2. Het gebied Keiberg in de gemeente Lede, aangezien de bestemming van KMO-zone niet meer gewenst is en niet meer gerealiseerd zal worden.
3. Het gebied te Denderleeuw, gelegen aan de hoek van de Iddergembaan en de Steenweg naar Aalst, aangezien de bestemming van KMO-zone niet meer kan gerealiseerd worden wegens de onmogelijkheid dit gebied te ontsluiten en aangezien deze bestemming op deze plaats bovendien niet meer gewenst is.

Ten slotte wil ik mededelen dat ik eerst de resultaten van het onderzoek van mijn bevoegde diensten wens af te wachten vooraleer mijn standpunt inzake de goedkeuring van wijziging van het gewestplan te bepalen.

Vraag nr. 41
van 26 februari 1992
van de heer J. TIMMERMANS

N 8 Brussel-Duinkerke — Verkeerslichten Lodderhoek in Lennik

Al een tijd geleden werden verkeerslichten geplaatst op de gewestweg N 8 te Lennik, aan het kruispunt met Lodderhoek.

Kan de Minister mij mededelen welke argumenten hebben geleid tot de beslissing om op dit kruispunt verkeerslichten te plaatsen ?

Antwoord

Door de toenmalige Minister van Openbare Werken en Verkeer werd op 5 juli 1991 beslist om het kruispunt van de N 8 met de Lodderhoek te Lennik uit te rusten met verkeerslichten en dit conform de besluiten van de vergadering van 4 juni 1991 betreffende de verkeers- en veiligheidsproblematiek van de N 8 Brussel-Ninove.

In het verslag van deze vergadering werd het volgende hieromtrent genoteerd :

„Gezien ter hoogte van het kruispunt Lodderhoek geen ongevallen te noteren zijn en het verkeer er zeer gering is adviseerde de Adviesgroep Verkeersveiligheid Vlaamse Gewestwegen, de vraag tot aanbrengen van driekleurige lichten negatief.

De vergadering is echter van mening dat de vraag tot plaatsing voor lichten dient voorgelegd te worden aan de beslissing van de heer Gemeenschapsminister omdat deze buurtbewoners thans geen andere aansluiting met een weg hebben die via een beveiligd kruispunt de N 8 bereikt.

Tevens zou de plaatsing der lichten kaderen in de “groene golf”. Niettemin wordt aan de gemeente en de buitendienst Vlaams Brabant opgedragen om na te gaan of er geen verbinding kan gerealiseerd worden tussen Kapellestraat/Lodderhoek en F. De Wolfstraat om het aantal aansluitingen op de N 8 aldus tot een minimum te herleiden. ”

Vraag nr. 42
van 26 februari 1992
van de heer M. VAN DER POORTEN

N 208 Denderleeuw, Liedekerke, Ternat en Affligem — Realisatie

Het fysisch programma 1991, artikel 73.22, Wegen plande onder meer voor de regio Vlaams-Brabant een krediet van 30 miljoen voor de verdere realisatie van de N 208 Denderleeuw, Liedekerke, Ternat en Affligem (le fase wegenwerken) en 100 miljoen voor de aanleg van een nieuwe weg met fietspaden van Affli-

gem naar Denderleeuw, in het reserveprogramma 1991, zelfde artikel.

De realisatie van de N 208 werd volgens een aangepaste planning in vier fasen geprogrammeerd.

Fase 1 betrof de aanleg van het toegangscomplex tot de A 10 in Essene en het station van Denderleeuw.

Fase 2 betrof de bouw van de brug onder de spoorlijn 50 A Brussel-Gent.

Fase 3 voorzag in de bouw van de brug over de Dender.

Fase 4 ten slotte betrof de wegenwerken waarvoor 159 innemingen moeten worden gerealiseerd. Volgens diezelfde planning zou de aanbesteding ten vroegste in de tweede helft van 1991 gehouden kunnen worden, werd de aanvang gepland voor 1992 en de vermoedelijke indienstelling voor het derde kwartaal van 1993.

1. Kan deze fasering en planning worden behouden ?
2. In welk stadium bevinden deze werken zich thans ?
3. Voorziet de verdere programmering ook in een voorlopige aansluiting vanaf de Denderbrug tot de Thontlaan ?
4. Wordt in dat raam ook een planning gemaakt voor een snelle modernisering van de bruggen over de Dender in de Kasteelstraat (Sas Liedekerke) en de De Nayerstraat (Sas Teralfene) ?
5. Wat is de stand van zaken voor de in artikel 73.03 opgenomen herstelling en vervanging van de brug over de Dender te Denderleeuw ?

Antwoord

1. De fasen 1, 2 en 3 van de N 208 zijn gerealiseerd.
2. De fase 4, aanleg van de wegenis van de N 208 tussen het autosnelwegencomplex A 10 / E 40 / N 208 te Affligem en de Thontlaan (NMBS-station) te Denderleeuw kan pas gerealiseerd worden wanneer alle onteigeningen zijn uitgevoerd.

3. De programmering van fase 4 bestaat uit 2 delen :

le deel : Het gedeelte van de N 208 tussen de Thontlaan (Denderleeuw) en de Industrielaan (Denderbrug) te Liedekerke. De kostprijs der wegenwerken wordt geraamd op 30 miljoen frank.

Er zijn reeds 32 op de 35 onnemingen uitgevoerd en alle onteigeningen zullen uitgevoerd zijn in 1992, zo dat de werken aanbesteed kunnen worden begin 1993.

2e deel : Het gedeelte van de N 208 tussen de Industrielaan (Denderburg) te Liedekerke en het autosnelwegencomplex A 10 / E 40 / N 208 te Affligem. De kostprijs der wegenwerken wordt geraamd op 100 miljoen frank.

Er zijn 129 innemingen te verwezenlijken. Alle onteigeningen kunnen uitgevoerd zijn tegen midden 1993, zodat de werken aanbesteed kunnen worden tegen eind 1993.

4 en 5 : De modernisering van de bruggen over de Dender te Denderleeuw (Kasteelstraat, Sas Liedekerke) is opgenomen onder artikel 73.03 in de begroting van 1992. De nodige documenten zijn in opmaak opdat de aanbesteding van de werken nog zou kunnen plaatsgrijpen voor het bouwverlof. De werken zouden dus kunnen aanvangen eind dit jaar of begin volgend jaar.

Het is ook de bedoeling de bruggen in de De Nayerstraat (Sas Teralfene) op twee rijstroken te brengen. Een planning is echter nog niet opgemaakt. Alles zal mee bepaald worden door de budgettaire mogelijkheden.

Door de ingebruikneming van de brug in de N 208 over de Dender kan veel doorgaand verkeer deze bruggen vermijden, zodat de situatie ter plaatse dan reeds zeker zal verbeteren.

Vraag nr. 43
van 26 februari 1992
van de heer M. VAN DER POORTEN

Arrondissement Aalst — Verbetering van het wegennet

In het programma 1991, artikel 73.22, Wegen, werden belangrijke kredieten opgenomen voor de realisatie en verbetering van het wegennet in het arrondissement Aalst.

Het programma voor het arrondissement Aalst sloeg in het bijzonder op de volgende investeringen :

a. Op het programma 1991 :

N 422 : fietspaden te Erpe en Lede 30M

N 255 : herinrichting doortocht Denderwindeke 30M

Toepassing van de richtlijnen betreffende de wegindeling bijvoorbeeld Zuidlaan — Wet teren, N 43 — Deinze, N 9 Kwatrecht, Erpe-Mere, Aalst 70M

N 41 : brug over Dender te Denderbelle — grondwerken 40 M

E 40 — A 10 : geluidswerend scherm te Aalst Nieuwerkerken (Kwadesteestraat, Hazelaarstraat) 30M

Kruispunten te Geraardsbergen. 10 m

b. Op het reserveprogramma 1991 :

N 263 : modernisering Beverstraat Viane 25 M

N 42 : Wetteren-Geraardsbergen, rechttrekking Sint-Lievens-Esse 140 M

N 41 : brug over Dender Denderbelle 90m

R 41 — N 9 : bouw tunnel onder Gentse Steenweg te Aalst 130 M

1. Welke geprogrammeerde werken werden inmiddels aanbesteed en vastgelegd ?

2. Welke van deze of vroeger geprogrammeerde werken zullen worden hernomen op het programma 1992 ?

3. Graag kreeg ik ook een overzicht van de werken die de afgelopen 3 jaar op het fysisch programma voorkwamen voor dit arrondissement en die niet uitgevoerd werden, met de vermelding van de redenen.

Antwoord

1. Van het investeringsprogramma 1991 (artikel 73.22 — Wegen) werden volgende punten aanbesteed en vastgelegd :

— N 442 :

Aanleggen van fietspaden te Erpe en te Lede.
Aanbesteed op 22.10.1991.
Vastgelegd bedrag : 58.897.146 frank.

— Toepassing richtlijnen betreffende de wegindeling :

a) Wegmarkeringen op de N 9 te Aalst en te Erpe-mere.
Prijsofferte van 28.05.1991.
Vastgelegd bedrag : 340.179 frank.

b) Wegmarkeringen op de N 8 te Ninove (Leopoldlaan).
Prijsofferte van 13.09.1991.
Vastgelegd bedrag : 387.575 frank.

Bovendien werden voor het arrondissement Aalst in 1991 nog aanbesteed en vastgelegd :

— N 8 : herinrichting kruispunt met de Herremansstraat te Ninove.
Aanbesteed op 08.10.1991.
Vastgelegd bedrag : 4.784.304 frank.

— Inrichting van oversteekplaatsen voor voetgangers en aanpassing van kruispunten in de omgeving van scholen.
Aanbesteed op 05. II. 1991.
Vastgelegd bedrag : 1.135.589 frank.

2. Het programma van 1992 is nog niet definitief vastgesteld.

3. Nog niet uitgevoerde werken in het arrondissement Aalst die in de afgelopen 3 jaar voorkwamen op het fysisch programma :

a. Programma's 1989 en 1990 : nihil.

b. Programma 1991 :

— N 255 : herinrichting doortocht Denderwindeke : de geplande consultaties en overlegprocedures konden niet tijdig worden afgerond.

— E 40 - A 10 : geluidswerend scherm te Aalst (Nieuwerkerken : omgeving Kwadesteestraat, Hazelaarstraat).

Gelet op de budgettaire beperkingen werd het programma van geluidswerende voorzieningen enigszins teruggedrongen en kwamen meer prioritaire investeringswerken in de plaats.

— Kruispunten te Geraardsbergen : de opvatting van sommige herinrichtingswerken werd grondig herzien waardoor de vooropgezette timing niet kon worden gerespecteerd.

Vraag nr. 44
van 27 februari 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gronden in Affligem verkocht aan intercommunale Haviland — Bestemming

Op 18 september 1991 stelde ik de voorganger van de Minister, de heer Waltniel, een vraag over de bestemming van gronden verkocht aan de intercommunale Haviland in het centrum van Esse, deelgemeente van Affligem (vraag nr. 216 van 18 september 1991, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 21 van 11 oktober 1991, blz. 1020).

In zijn antwoord zei de Minister dat het BPA voorlopig was aanvaard door de gemeenteraad in zitting van 6 mei 1991 en dat het vereiste openbaar onderzoek was gehouden van 1 tot 30 september 1991. Het verdere verloop van de procedure moest worden afgewacht.

Kan de Minister mij mededelen hoever deze procedure momenteel staat ?

Wat is het resultaat ?

Antwoord

Er zijn mij geen verdere officiële procedurestappen bekend.

Vraag nr. 45
van 28 februari 1992
van de heer E. VANKEIRSILCK

Personeel lokale besturen — Omzendbrief over sectorieel akkoord

De omzendbrief nummer BA.G.91/17 van 13 november 1991, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 8 februari 1992, machtigt de lokale besturen om hun personeel voor het jaar 1991 een sectorieel supplement van 14.000 frank toe te kennen.

1. Waarom is deze omzendbrief van 13 november 1991 pas op 8 februari 1992 aan de lokale besturen medegedeeld ?
2. Is het de gemeenteraden toegestaan in de toekomst beslissingen te nemen waarbij bijkomende sectoriële financiële voordelen aan hun personeel toegekend worden vooraleer de bevoegde overheid hen van de desbetreffende omzendbrief in kennis heeft gesteld, met andere woorden mogen de gemeenteraden zich steunen op officieuze mededelingen via de vakbonden van het overheidspersoneel ?

Antwoord

Het bekendmaken van de omzendbrief van 13 november 1991 betreffende het sectorieel akkoord behoorde uiteraard nog tot de bevoegdheid van mijn ambtsvoorganger. Ik meen te weten dat de gouverneurs onmiddellijk op de hoogte werden gebracht via de gebruikelijke procedure. Ik kan enkel vaststellen dat de publicatie in het Belgisch Staatsblad pas op 8 februari 1992 gebeurde.

Ik neem mij voor om de omzendbrieven die ik in de toekomst zal uitvaardigen en die van bepalend belang zijn voor het gemeentelijk en/of provinciaal beheer, via mijn administratie zonder uitstel rechtstreeks aan alle betrokken partijen te bezorgen.

Om evidente redenen en bij gebrek aan enige juridische waarde is het de gemeenteraden uiteraard niet toegestaan beslissingen te treffen op basis van officieuze mededelingen van vakbonden of van gelijk welke andere daartoe niet bevoegde instantie.

Vraag nr. 46
van 3 maart 1992
van de heer J. VAN EETVELT

Arrondissement Mechelen — Verkeersongevallen

De verkeersveiligheid in ons land blijft een belangrijke zorg.

Graag kreeg ik van de Minister een lijst van de meest onveilige plaatsen (de zogenaamde zwarte plekken) in het arrondissement Mechelen, gebaseerd op de meest recente lijst van ongevallen vastgesteld door politie en rijkswacht.

Gelieve zo mogelijk ook een tabel toe te voegen met de evolutie van het aantal ongevallen op deze plaatsen in de loop van de jongste jaren.

Antwoord

Tot einde 1989 werd aan mijn administratie regelmatig de lijst bezorgd der zwarte plekken op basis van de vaststellingen van ongevallen door de rijkswacht. Het betreft de plaatsen op het gewestwegennet waar gedurende een periode van twaalf opeenvolgende maanden minstens drie ongevallen met gekwetsten gebeurd zijn. Vanaf einde 1989 beschikken mijn diensten enkel nog over een aantal gegevens van het NIS, die echter niet statistisch verwerkt of geïnterpreteerd zijn.

Derhalve kan in eerste instantie slechts antwoord gegeven worden op het eerste deel van de vraag door mededeling van de lijst der zwarte plekken op het gewestwegennet in het arrondissement Mechelen voor de periode januari 1989 – december 1989.

Weg nr.	Km	Localisatie	Gemeente	Ongev.	Doden	Zw. gew.	Licht gew.
A 1	309	—	Mechelen	3	1	1	2
A 1	310	—	Mechelen	3	0	0	3
A 12	17	Veurtstraat	Willebroek	5	0		5
R 6	3	N 14	St. Katelijne Waver	7	0	4	10
N 1	21	Walemstr.	Mechelen	3	0	1	
N 16	12	N 17	Puurs	4	0	4	2
N 16	1 2	Pullaerstrwg	Puurs	3	0	2	1

Op basis van de beschikbare gegevens en na ordening en interpretatie ervan zal zo spoedig mogelijk een antwoord worden gegeven op het tweede deel van de vraag betreffende de evolutie op voormelde zwarte plekken.

Vraag nr. 47
van 5 maart 1992
van de heer J. ANSOMS

Fysische programma's — Effectieve aanbestedingen en vastleggingen

In antwoord op een schriftelijke vraag van mijnentwege heeft de voorganger van de Minister beschamende resultaten voorgelegd inzake daadwerkelijke aanbestedingen van en vastleggingen voor de projecten die op het fysisch programma 1990 waren vermeld.

In het kader van de controle op het overheidsbeleid wil ik een kwantitatieve evaluatie maken van de produktiviteit van het departement Openbare Werken, en daarom vernam ik graag welke resultaten er door de voorganger van de Minister werden geboekt sinds de regionalisering van het departement. Meer precies kreeg ik graag voor de begrotingsjaren 1989, 1990 en 1991, per provincie en per jaar :

1. de lijst van projecten die op het betreffende fysisch programma waren vermeld en die inderdaad ook tijdens hetzelfde begrotingsjaar zijn aanbesteed en vastgelegd op de begroting ;
2. de lijst van projecten die op het betreffende fysisch programma waren vermeld en die niet tijdens datzelfde begrotingsjaar werden aanbesteed en vastgelegd, met vermelding van het bedrag dat oorspronkelijk voorzien was op het betreffende fysisch programma.

Antwoord

Gelet op de omvang van de gegevens werden die rechtstreeks aan het lid opgestuurd.

Vraag nr. 48
van 5 maart 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Aanleg N 208 Denderleeuw-Essene (Affligem) — Stand van zaken

De aangekondigde onteigeningen voor de N 208 die Denderleeuw via Liedekerke moet verbinden met het op- en afrittencomplex aan de E 40 in de Affligemse deelgemeente Essene zijn zeker nog niet helemaal rond.

De onteigeningen zijn al lang aan de gang, maar verschillende mensen die moeten onteigend worden, zijn nog niet officieel op de hoogte gebracht.

Vorig najaar zag het ernaar uit dat alles binnen de kortste keren voor mekaar zou zijn, want vanuit diverse kringen werd er sterk aangedrongen op een vlugge realisatie van de N 208.

Vooral in Terafene wil men dat de expresweg er zo vlug mogelijk komt, want meteen zou heel wat verkeer niet langer door het centrum van het dorp moeten, maar rechtstreeks naar de E 40 kunnen rijden.

1. Kan de Minister mij mededelen hoever het staat

met de onteigeningen in de gemeenten Essene en Liedekerke ?

2. Kan de Minister mij mededelen wanneer men eindelijk werk kan maken van de effectieve aanleg van de N 208 ?

Antwoord

1. Stand der onteigeningen

- a. Gemeente Affligem (Essene) — plan KN 12016 (8 innemingen). De onteigeningsprocedure is gestart met de aanvraag om de nodige kredieten vast te leggen.
- b. Gemeente Affligem (Terafene) — plan KN 11.854 (20 innemingen). Dit onteigeningsplan is goedgekeurd bij ministerieel besluit van 31 augustus 1990 en de nodige kredieten zijn vastgelegd onder visumnr. 90/00253. Aan het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen werd op 21 september 1990 opdracht gegeven deze gronden aan te kopen. Er werden nog geen innemingen aangekocht.
- c. Gemeente Liedekerke plan KN 11.846/1 (101 innemingen). Van de 101 innemingen zijn er op 1 maart 1992 reeds 44 aangekocht. Vermoedelijk kan gesteld worden dat alle innemingen verwezenlijkt zijn tegen 1 augustus 1992.

2. Effectieve aanleg van de N 208

Op het ontwerp-reserveprogramma 1992 en het ontwerp-fysisch programma 1993, kaderend binnen het Rollend drijarenprogramma voor wegenwerken, is een krediet van 150 miljoen voor de uitvoering der werken in eerste fase. Deze eerste fase betreft de aanleg der nieuwe weg met fietspaden vanaf het kruispunt Stationstraat -De Nayerstraat in Denderleeuw over de Thontlaan — aansluitend op de nieuwe weg over de Dender (reeds uitgevoerd) — herinrichting van de Nijverheidsstraat tot aan de Stationsstraat te Liedekerke en aanpassing van het kruispunt Stationsstraat met de Nijverheidsstraat.

De onteigeningen voor de uitvoering van deze eerste fase zijn voor 60 procent aangekocht en zullen volledig ter beschikking zijn van mijn bestuur op 1 augustus 1992.

Vraag nr. 49
van 5 maart 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

St. -Pieters-Leeuw — BRTN-zendmast

De gemeenteraad van Beersel heeft een besluit goedgekeurd om te protesteren tegen de bouw van een 300 meter hoge zendmast in Sint-Pieters-Leeuw. Deze laatste gemeente krijgt dus een partner in haar strijd tegen deze "horizonpollutie".

De gemeente Beersel heeft zich altijd verzet tegen hoogbouw en heeft op haar grondgebied tal van beschermde sites die worden overschaduwed door een toren die vier keer hoger is dan de hoogste elektriciteitspyloon.

Al in 1989 gaf de Beerselse gemeenteraad een definitief negatief advies voor de wijziging van het gewestplan in Lot (Zone Welkom).

De gemeente Sint-Pieters-Leeuw stelt een nieuwe procedure van herziening voor. Het voorstel tot herziening beantwoordt niet aan de vereisten van artikel 43 (gemotiveerd en met redenen omkleed besluit) van de stedenbouwwet. De gemachtigde ambtenaar verleende dus ten onrechte een vergunning.

Graag had ik van de Minister vernomen wat de stand van zaken is van dit probleemdossier.

Welke maatregelen zal de Minister nemen om de landschappen en streekgezichten te vrijwaren ?

Wat is het standpunt van de Minister ter zake ?

Antwoord

De bouwvergunning van de antenntoren met geïntegreerd zendergebouw is het voorwerp van een drietal verzoeken tot vernietiging bij de Raad van State.

Mij lijkt het opportuun de resultaten van het onderzoek van de Raad van State af te wachten vooraleer over te gaan tot een nieuwe standpuntbepaling.

Vraag nr. 50 van 6 maart 1992 van de heer H. VAN DIENDEREN

Werken parking 't Zand in Brugge — Terugbetaling door de stad van kosten Wegenfonds

Het Rekenhof dringt al sinds 1981 aan op de terugvordering van de stad Brugge van de uitgaven die door het Wegenfonds zijn gedaan voor de aanleg van de ondergrondse toegangs- en verbindingstunnel tot de stedelijke ondergrondse parking onder 't Zand. Het baseert zich daarbij op het feit dat de stad zich er schriftelijk heeft toe verbonden deze werken integraal zelf te bekostigen, en op het lokaal belang dat met de tunnel wordt nagestreefd. De uiteindelijke kostprijs bedroeg ongeveer 81 miljoen frank.

In tegenstelling tot zijn voorgangers heeft de vorige Gemeenschapsminister die de Vlaamse gewestwegen onder zijn bevoegdheid had, het standpunt van het Rekenhof bijgetreden. Hij heeft zijn administratie dan ook de opdracht gegeven de terugvorderingsprocedure in te zetten (zie stuk 14 (1991-1992) — nr. 1, p. 162-163).

1. Deelt de nieuwe Gemeenschapsminister van Openbare Werken het standpunt van zijn voorganger en van het Rekenhof ?
2. Heeft de stad Brugge intussen al betaald ?
3. Indien niet, welke stappen heeft de Gemeenschapsminister ondernomen om de betaling te verkrijgen ?

Antwoord

1. Vooraleer een standpunt in te nemen in verband

met de opmerkingen van het Rekenhof wens ik dit dossier eerst grondig te onderzoeken.

2. De stad Brugge heeft niet betaald.
3. Mijn voorganger heeft een brief gericht aan het stadsbestuur van Brugge waarin hij de inzichten over een terugbetaling vroeg kenbaar te maken. Een antwoord is mij niet bekend.

In verband met de nog te nemen stappen verwijs ik naar punt 1.

Vraag nr. 51 van 6 maart 1992 van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

A 2 tussen Aarschot en Diest — Bermbeplanting

Op het deel van de A 2 tussen Leuven en Diest werd alleen tussen Leuven en Aarschot bermbeplanting aangebracht. Tussen Aarschot en Diest, waar de A 2 zich door de kern van het Hageland slingert, werd geen bermbeplanting aangebracht.

Op plaatsen waar de weg gelegen is tussen brede en hoge bermen zou bermbeplanting vele hectaren groen bijbrengen ; op plaatsen waar de autoweg op hoogten gelegen is, zou een beplanting met hagen op de smalle strook tussen de autoweg en de aanpalende percelen het Hageland van een bijkomende lijnvormige groeninfrastructuur voorzien. Dit zou niet alleen het landschap en de natuur ten goede komen, maar ook de geluidsoverlast wat temperen.

Waarom werd er tot op vandaag nog geen bermbeplanting aangebracht, hoewel de A 2 reeds jaren in gebruik is, het aanbrengen van bermbeplanting altijd werd vooropgesteld en de landelijke en landschappelijke verstoring door de autoweg best wat gecompenseerd mag worden ?

Ik vernam van de Gemeenschapsminister ook graag het concrete plannings-, tijds- en uitvoeringsschema voor het aanbrengen van de bermbeplanting langs het bedoelde deel van de A 2, alsook de plantensoorten die zijn diensten hierbij denken aan te planten en de kostprijs hiervan.

Antwoord

Het is inderdaad juist dat een aangepaste beplanting op de taluds langs de A 2 autosnelweg het landschap en de natuur ten goede zouden komen. Een beplanting zal evenwel de geluidsoverlast niet verminderen.

Wegens kredietbeperkingen werden de beplantingen op het vermelde vak nog niet geprogrammeerd. Gezien deze voorzieningen op geen programma zijn weerhouden kunnen geen nadere inlichtingen omtrent de uitvoering, keuze der planten en kostprijs meegedeeld worden.

Er weze nochtans vermeld dat op meerdere plaatsen door het beperkte onderhoud en volgens vooropgestelde planning aan de natuurlijke beplanting de mogelijkheid werd geboden om zich te ontwikkelen. Aldus ziet men reeds weelderig brem, bramen, hei en verscheidene bosgoedplanten tot ontwikkeling komen.

Vraag nr. 52
van 10 maart 1992
van mevrouw M. VOGELS

Gebouwencomplex VZW Parochiale Werken Maaseik
— Overtreding stedenbouwwet

1. De VZW Parochiale Werken Maaseik heeft een gebouwencomplex opgericht op een achterliggend perceel in een natuurgebied en voor een deel op gronden van de stad Maaseik zelf. Dit ondanks een uitdrukkelijk bouwverbod van de stad Maaseik, met zegelverbreking tot driemaal toe.

Het herhaalde schriftelijke aanbod van de stad Maaseik om een perceel grond ter beschikking te stellen in de nabijgelegen recreatiezone werd door de VZW van de hand gewezen.

Bovendien heeft de VZW door de constructiewijze de normale uitweg van het perceel afgesloten en een uitweg genomen over eigendommen van derden, zonder enig recht of titel, maar met geweld.

Nadat de overtreders door de correctionele rechtbank werden veroordeeld blijft deze zaak reeds geruime tijd bij het Hof van Beroep te Antwerpen liggen. Steeds opnieuw dienen de overtreders regularisatieaanvragen in om de juridische procedures te doorkruisen. De stad Maaseik heeft zelfs geweigerd de derde aanvraag in behandeling te nemen.

Zowel Minister Beysen als Minister Waltniel heeft consequent de aanvragen verworpen. Eenzelfde lot onderging ook het voorstel om het gewestplan te wijzigen door middel van een BPA, omdat de voorgangers van de Minister van oordeel waren dat een BPA niet kon dienen om overtreders die te kwader trouw handelen te beschermen tegen de vordering tot afbraak.

De overtreders zouden nu beweren dat nu een vergunning verleend zal worden en afstand gedaan zal worden van de vordering tot afbraak om te verhinderen dat de Raad van State en de strafrechter over de hangende geschillen uitspraak zouden kunnen doen. Hun raadsman blijkt sedert korte tijd ook de raadsman voor het Vlaamse Gewest te zijn voor wat de ruimtelijke ordening betreft.

Kan de Minister mij mededelen of deze geruchten juist zijn en zo ja, hoe dat te rijmen valt met de nieuwe stijl van de Vlaamse Regering ?

Kan de Minister mij mededelen of het juist is dat de aanvrager reeds verschillende plannen en aanvragen heeft ingediend ? Is dit de normale gang van zaken en is er hier geen sprake van valsheid in geschriften ?

2. Het kerkbestuur, waarvan de betichte in bovenvermelde zaak lid is, heeft bovendien blijkens een onderzoek van de provinciale dienst voor ruimtelijke ordening op andere nabijgelegen percelen massaal grind aangevoerd en deze percelen omgevormd tot een parking. Op deze percelen worden trouwens meerdere gebouwen in stand gehouden zonder vergunning of in strijd met de vergunning. Zowel de parking als deze gebouwen liggen in de als natuurgebied beschermde bosbeekvallei.

Kan de Minister mij mededelen welke stappen zijn diensten al gezet hebben in verband met deze inbreuken op de stedenbouwwet ?

Kan de Minister mij mededelen of de kerkfabriek deze gebouwen en parking verhuurt en of het normaal is dat de overheid vergunningen verleent aan kerkbesturen voor activiteiten die duidelijk buiten hun bevoegdheid vallen (zie Kerkbesturen, V. Vandermoere en J. Dujardin, Die Keure, 1988, nrs. 7 en 244) ?

Antwoord

Aangezien de gestelde vraag betrekking heeft op een particulier geval en het niet tot de gewoonten behoort dergelijke gevallen in openbare documenten te behandelen, zal het lid per afzonderlijk schrijven persoonlijk op de hoogte gebracht worden van deze zaak.

Vraag nr. 57
van 17 maart 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gemeenteraad Linkebeek — Overtredingen taalwetgeving

Op maandag 24 februari 1992 had dit jaar de eerste gemeenteraadszitting in Linkebeek plaats. Eens te meer gaf dit aanleiding tot heibel, waarover de pers trouwens uitvoerig verslag uitbracht.

De houding van het schepencollege, de wijze waarop gemeenteraadsleden tussenbeide komen, de onwil om de gemeenteraadszittingen in het Nederlands te laten verlopen, zijn nog maar eens inbreuken op de taalwetgeving.

Kan de Minister mededelen welke maatregelen hij neemt om aan deze toestand een einde te stellen ?

Waarom stuurt de Minister niet, zoals zijn voorganger dat deed, een afgevaardigde ter plaatse om dit onwettige gemeentebestuur binnen de wettelijke banen te laten functioneren ?

Antwoord

Al op 12 maart 1992 heb ik aan de gouverneur van de provincie Brabant meegedeeld dat de arrondissementscommissaris onder meer de vergaderingen van de gemeenteraad van Linkebeek zou blijven bijwonen. Die procedure bleek tot nu toe immers de enige objectieve manier om de naleving van de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken tijdens de vergaderingen van de gemeenteraad te controleren. Bij deze gelegenheid stelde ik het trouwens op prijs de gouverneur en de arrondissementscommissaris te danken voor hun vlotte en efficiënte medewerking.

Zoals het lid waarschijnlijk ondertussen al weet, heeft een en ander op 12 maart 1992 geleid tot de vernietiging om taalredenen van een aantal besluiten van de gemeenteraad van Linkebeek van 24 februari 1992.

Vraag nr. 58
van 18 maart 1992
van de heer J. VANDE LANOTTE

Werken ring Oostende — Plannen viaduct

Op 6 maart bracht de Minister een werkbezoek aan de Oostendse haven. Naar aanleiding van dit bezoek werd de aandacht gevestigd op de noodzaak om de verbinding tussen de Bolle en het Kennedy-rondpunt bij voorrang te voltooien. Op vragen van de aanwezige mandatarissen antwoordde de Minister, na advies van de aanwezige hoge ambtenaar, dat de NMBS de opdracht gekregen had om de plannen voor de viaduct onder de spoorweg op te stellen.

In een panelgesprek enkele dagen geleden verklaarde een andere ambtenaar, districtsdirecteur van de NMBS, dat de NMBS de studie over de doorsteek onder de spoorwegen nog niet heeft gestart omdat de vragende partij (Openbare Werken) ook moet betalen en tot nog toe het betreffende akkoord niet heeft getekend.

Het is duidelijk dat één van beide uitspraken op verkeerde informatie berust. Graag had ik derhalve de juiste toedracht van de zaak vernomen.

Antwoord

Mijn bevoegde diensten hebben reeds op 14 april 1989 en 8 juni 1989 de ontwerpgegevens voor de bouw van verkeerstunnels onder de spoorweg in de ontworpen verbinding Kennedyplein — De Bolle te Oostende bezorgd aan de NMBS, met de vraag de studie te starten.

Op 7 oktober 1991 stuurde de NMBS de ontwerp-overeenkomst tussen het Vlaams Gewest en de NMBS voor de bouw van deze verkeerstunnels ter goedkeuring door.

De kostprijs van deze werken, die de eerste fase uitmaken van de verbinding Kennedyplein-De Bolle, kan geraamd worden op ± 500 miljoen frank.

Gezien de zeer beperkte budgettaire middelen voorzien voor de aanleg van nieuwe wegeninfrastructuur werden deze werken nog niet opgenomen in het programma.

De overeenkomst zal ondertekend worden van zodra er zekerheid is over de financiering van dit project.

Vraag nr. 59
van 19 maart 1992
van de heer J. DEVOLDER

Personeel van de lokale besturen — Inhaalbonificatie

Ingevolge de omzendbrief BA-G-91/17 werd voor het dienstjaar 1991 aan het personeel van de lokale besturen een inhaalbonificatie toegekend van 14.000 frank.

Het verplegend en verzorgend ziekenhuispersoneel van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn hebben deze inhaalbonificatie niet gekregen, verwijzend naar de herwaarderingspremie die personeelsleden kregen ingevolge de sociale programmatie 89/90.

In de provincie Antwerpen werden in sommige OCMW's noch de herwaarderingspremie, noch de inhaalbonificatie betaald aan het verplegend en verzorgend ziekenhuispersoneel. Het personeel van de gemeenten daarentegen heeft deze inhaalbonificatie wel gekregen.

Daarom zou ik van de Minister willen vernemen of dit in strijd is met artikel 42 van de organieke wet van 8 juli 1976 op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, dat stipuleert dat het OCMW-personeel hetzelfde administratief en geldelijk statuut geniet als het personeel van de gemeenten. Indien niet, waarop baseert men zich om een onderscheid te maken tussen het OCMW- en het gemeentepersoneel ?

Antwoord

Het antwoord op de door hem gestelde vraag moet gegeven worden door de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin. Zij is immers bevoegd voor het toezicht op de statuten van het personeel van de OCMW's.

Vraag nr. 60
van 19 maart 1992
van de heer G. VERHOFSTADT

Gemeentelijke financiën — Toegelaten beleggingsvormen

De gemeentebesturen trachten, voor het behoud van gezonde financiën, bij het beleggen van de beschikbare gelden een zo groot mogelijk rendement te verkrijgen.

Eén van de beleggingsvormen die op de markt wordt aangeboden zijn de zogenaamde thesaurie-Sicav's of Bevek's, waarbij de belegde gelden zeer soepel beschikbaar blijven.

In antwoord op vraag nummer 60 van 8 mei 1989 van de heer J. Van Eetvelt over de mogelijkheid voor de gemeenten om deze beleggingsvorm toe te passen (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1988-1989, nr. 12 van 5 juni 1989, blz. 454-455) antwoordde de toenmalige Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt dat beleggingen in Sicav's voor de lokale besturen niet toegestaan zijn omdat :

1. het een beleggingsvorm van speculatieve aard is ;
2. de deelneming van gemeenten in de kapitaalvorming van privaatrechtelijke vennootschappen met winstogmerk strijdig is met de wet.

Graag vernam ik of dit standpunt, geformuleerd in 1989, eventueel voor wijziging vatbaar is. Er worden immers Sicav's en Bevek's aangeboden waarbij een bepaald minimumrendement wordt gewaarborgd, zodat het eerste argument voor de niet-toelaatbaarheid bij dit soort Sicav's en Bevek's eigenlijk vervalt.

Bovendien is er ook een evolutie waar te nemen op het vlak van het tweede argument : het is immers al voorgevallen dat gemeenten deelnemen in de kapitaal-

vorming van privaatrechtelijke vennootschappen met winstoogmerk.

Antwoord

De wijze waarop de gemeenten hun beschikbare middelen voorlopig of vast kunnen beleggen wordt bepaald door het Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit, inzonderheid de artikelen 180 tot 188.

Zoals mijn ambtsvoorganger terecht opmerkte, moeten de mogelijke beleggingsvormen getoetst worden aan twee basisbeginselen :

1. Speculatieve beleggingen van gemeentegelden zijn niet verenigbaar met de opdracht van openbare besturen, die tot doel hebben het algemeen belang van de bevolking optimaal te behartigen.
2. De deelneming van gemeenten in de kapitaalvorming van privaatrechtelijke vennootschappen met winstoogmerk is strijdig met de wet en is dus formeel verboden.

Sicav's zijn beleggingsmaatschappijen met veranderlijk kapitaal, die de juridische vorm hebben van een naamloze vennootschap (Société d' Investissement à Capitale Variable). Als zodanig is deze beleggingsvorm niet toegelaten voor de lokale besturen. Het is immers een deelneming in de kapitaalvorming van privaatrechtelijke vennootschappen met winstoogmerk. Rechtspersonen die onderworpen zijn aan het publiekrecht mogen enkel deelnemen aan vennootschappen voor zover de wetgeving zulks uitdrukkelijk toelaat. Tot nog toe behoren Sicav's niet tot deze uitzonderingen.

Thans worden bepaalde Sicav's aangeboden met een gewaarborgd minimumrendement. Het eerste bezwaar, namelijk het speculatieve karakter van deze beleggingsvorm vervalt bijgevolg. Alhoewel het initiatief voor de oprichting van dergelijke beleggingsmaatschappij soms uitgaat van een openbare kredietinstelling blijft een Sicav evenwel een maatschappij met privaatrechtelijk karakter. De huidige wetgeving verbiedt formeel dat openbare besturen deelnemen in de kapitaalvorming van privaatrechtelijke vennootschappen met winstoogmerk, zodat het tweede bezwaar van kracht blijft.

Vraag nr. 63
van 20 maart 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Gemeenteraad Voeren — Taalgebruik

Via krantenberichten verneem ik dat de Voerense schepers H. Broers in een brief aan de Gemeenschapsminister het taalgebruik tijdens de zittingen van de gemeenteraad van Voeren aanklaagt.

Welke maatregelen heeft de Minister getroffen naar aanleiding van de door de gemeenteraad begane onwettelijkheden ?

Antwoord

Ik heb inderdaad een klacht ontvangen van de heer

Broers, schepers van de gemeente Voeren, met betrekking tot de gemeenteraadsbesluiten van Voeren van 25 februari 1992.

Het lid is er waarschijnlijk van op de hoogte dat overeenkomstig artikel 265 paragraaf 3 van de nieuwe gemeentewet de vernietigingsbesluiten van een beslissing van een gemeenteoverheid van Komen-Waasten of Voeren in regel door de gouverneur genomen worden op eensluidend advies van het in artikel 131 bis van de provinciewet bedoelde college van provinciegouverneurs. Binnen deze context werden een aantal klachten van de heer Broers door de provinciegouverneur van Limburg onderzocht in het raam van het toezicht.

De nu aangeklaagde overtredingen betreffen de taalwetgeving. De gouverneur van Limburg kan in dit verband bij uitzondering zelfstandig optreden. Overeenkomstig hetzelfde wetstelsel heb ik de gouverneur op 7 april 1992 om een onderzoek gevraagd en om zo nodig de passende maatregelen te treffen.

Ik zal niet nalaten het lid zo spoedig mogelijk te informeren omtrent het uiteindelijke gevolg van het onderzoek.

Vraag nr. 75
van 30 maart 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Kwikaard in Zoersel — Ambachtelijke zone

Het gemeentebestuur van Zoersel wil van de Kwikaard een ambachtelijke zone maken. Het bewonerscomité verzet zich hiertegen wegens de te verwachten hinder. Bovendien kan erop worden gewezen dat er nog voldoende ambachtelijke zones zijn in de streek.

Hoever staat dit dossier ?

Wanneer kunnen er beslissingen worden verwacht en welke ?

Antwoord

De gemeente Zoersel zal verzocht worden een BPA met betrekking tot de KMO- en ambachtelijke zone op haar grondgebied, ter plaatse Kwikaard, op te stellen, dat rekening zal moeten houden met opgelegde planologische voorwaarden om de eventueel te verwachten hinder tot een minimum te beperken.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 16
van 4 maart 1992
van de heer F. VERGOTE

BRTN — Programma TV één voor iedereen

De openbare omroep zendt op zondagnamiddag het

TV-programma "TV één voor iedereen" uit. In deze uitzendingen worden reportages gebracht over reizen naar verre landen.

1. Wat waren de bestemmingen van deze reizen tot nu toe ?
2. Wat is de gemiddelde duur (in dagen) van dergelijke reizen ?
3. Hoeveel personen (BRTN-personeel en eventueel andere personen) nemen gemiddeld deel aan zo'n reis ?
4. Hoeveel bedraagt de gemiddelde kostprijs van deze reizen ?
5. Wat is de totale kostprijs per minuut zendtijd van deze reisreportages ?

Antwoord

De BRTN bezorgde mij de volgende gegevens :

1. De bestemmingen waren :
 - 08.09.91 Frankrijk Bretagne Europeade
 - 15.09.91 Bali
 - 29.09.91 Singapore deel 1
 - 13.10.91 Leningrad
 - 27.10.91 Oostenrijk Vorarlberg
 - 10.11.91 Sri Lanka
 - 01.12.91 Polen
 - 15.12.91 Singapore deel 2
 - 15.12.91 Frankrijk
 - 12.01.92 Zuid-Afrika
 - 12.01.92 Turkije : Istanbul
 - 19.01.92 Italië
 - 19.01.92 Engeland : de Thames
 - 26.01.92 Frankrijk : de Loire
 - 26.01.92 USA : Washington
 - 02.02.92 Noorwegen
 - 02.02.92 Mallorca
 - 09.02.92 Britse Kanaaleilanden
 - 09.02.92 Frankrijk H. Maurienne
 - 16.02.92 West-Turkije
 - 16.02.92 Barbados
 - 23.02.92 Zwitserland : Ticino
2. De gemiddelde duur van een opdracht is 5 dagen, eventueel vermeerderd met 2 reisdagen. Bij verder afgelegene bestemmingen worden steeds 2 programma's of meer gedraaid.
3. Een ploeg bestaat uit 3 tot 4 personen :
 - cameraman (BRTN of privé) ;
 - geluidsman (BRTN of privé) ;
 - regisseur of redacteur ;
 - regie-assistent.
4. Aangezien voor alle bestemmingen en reizen in een of andere vorm van sponsoring als aangeboden reizen en verblijfsaccommodatie ter plaatse voorzien is, omvat de gemiddelde kostprijs van een reis alleen de dagvergoedingen van het personeel en de kostprijs van de cameraploeg, en kleinere kosten die ter plaatse te betalen zijn, als gidsen, taxi's enzovoort. Voor al deze bestemmingen is dat gemiddeld 380.000 frank.

5. De kostprijs per minuut uitzending is alleen te bepalen voor de recent en nieuw gedraaide reportage "Gerty & Gulliver", van 20 minuten hetzij 19.000 frank/minuut.

Vraag nr. 17 van 6 maart 1992 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaams cultureel centrum in Kraainem — Begin- en einddatum bouw

Sedert het begin van de jaren tachtig worden er pogingen gedaan om het cultureel centrum van de Vlaamse Gemeenschap in Kraainem uit te bouwen tot een ruimte waar de inwoners van Kraainem een volwaardige culturele activiteit kunnen ontplooiën.

Vorig jaar zegde de voorganger van de Minister 25 miljoen frank toe voor de uitbouw van een polyvalente zaal. Van de Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden verneem ik thans dat de bouwvergunning werd verleend op 17 februari jongstleden.

Kan de Minister mij meedelen of de bouwwerken weldra zullen worden aangevat ?

Wanneer zal de polyvalente zaal in gebruik worden genomen ?

Antwoord

Het ontwerp-dossier van het cultureel centrum van Kraainem zal mij weldra voor akkoord worden voorgelegd zodat de werken voor het bouwverlof in aanbesteding kunnen worden gegeven.

Dit impliceert dat de bouwwerken vermoedelijk in de loop van de maanden augustus of september 1992 zullen worden aangevat. Gelet op de omvang van de werken wordt het einde van de bouw omstreeks juli 1993 gepland.

Vraag nr. 18 van 20 maart 1992 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Steun aan culturele activiteiten in Brussel — Garanties voor Nederlandstalig publiek

Een lezersbrief in Trends van 19 maart leert mij dat de Minister in een enthousiaste inleiding tot een voorstelling van Cinderella door het Ballet van Vlaanderen in het Koninklijk Circus te Brussel steun verleende aan dit initiatief.

Was deze steun louter moreel of ook van financiële aard ?

Acht de Minister het, in het licht van het onbeschofte onthaal die de Nederlandstalige bezoekers blijkbaar te beurt viel, toelaatbaar dat steun wordt verleend aan dergelijke initiatieven ?

Eist de Minister bij het toekennen van steun of subsidies aan culturele activiteiten in Brussel bepaalde

garanties ten behoeve van het Nederlandstalig publiek ?

Antwoord

De opvoeringen van Cinderella door het Koninklijk Ballet van Vlaanderen in het Koninklijk Circus te Brussel genoten in de eerste plaats mijn morele steun. Voor de voorstelling op 6 maart 1992 reserveerde ik evenwel een aantal plaatsen voor onder meer :

- buitenlandse gezagsdragers in ons land om deze beter kennis te laten maken met het Vlaamse culturele leven, ook in onze hoofdstad ;
- opinieleiders uit de Vlaamse rand rond Brussel die hun hoofdstad beter leren kennen en waarderen en daarenboven aan den lijve ervaren dat Brussel bruist van het Vlaamse leven.

Deze opvoeringen kaderen in mijn promotieactie Bruisend Brussel, die op haar beurt kadert in de motie van aanbeveling, die de Vlaamse Raad op 10 juli 1991 goedkeurde inzake het beleid van de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van Brussel-Hoofdstad.

De steun aan dergelijke initiatieven in onze hoofdstad is onontbeerlijk : Brussel moet immers steeds meer bruisen van Vlaamse aanwezigheid en uitstraling ; ons Vlaamse kunnen moet ook in Brussel en via Brussel ook op de internationale scène gebracht worden.

Wat het taalgebruik in het Koninklijk Circus betreft, moet ik onmiddellijk opmerken dat het lid één lezersbrief veralgemeent tot „het onbeschofte onthaal dat de Nederlandstalige bezoekers blijkbaar te beurt viel”.

Ik kan stellen dat ik waarborgen inzake perfecte tweetaligheid eis waar deze afdwingbaar zijn en dat ik deze vraag waar zij niet afdwingbaar zijn. Dit laatste is het geval in het Koninklijk Circus, dat uitgebaat wordt door een VZW. De huidige taalwetten zijn derhalve ontoereikend om het betrokken personeel te verplichten de ene, de andere of de verschillende landstalen te kennen of te gebruiken.

De nederlandsionkundigheid van een bepaald personeelslid of van bepaalde personeelsleden mag ons evenwel niet beletten om van dergelijke infrastructures gebruik te maken voor de organisatie van Vlaamse initiatieven : het zou een reële verarming betekenen voor onze aanwezigheid en uitstraling in de hoofdstad.

Trouwens, wanneer wij blijven organiseren in gelijksoortige zalen, dan zullen personeel en directie snel beseffen dat een behoorlijke kennis van het Nederlands onontbeerlijk is. Op voorwaarde natuurlijk dat de Vlaamse bezoekers bewust leven naar de slogan die ik in mijn Brusselcampagne gelanceerd heb : „In Brussel in je eigen taal aan je trekken komen ? Dat kan ! Als je het zelf wil.” Een dergelijke aanpak heeft in andere „tweetalige infrastructures” trouwens succes geboekt.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 21 van 24 februari 1992 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kabinet van de Minister — Personenwagens in dienst

1. Welke personenwagens zijn er in dienst van het kabinet ?
2. Wat is telkens het bouwjaar, het type en de aanschafprijs ?
3. Welke wagen wordt voor het vervoer van de Minister gebruikt, van welk bouwjaar en met welke aanschafprijs ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

1+2:

Wagen + type	Bouwjaar	Aanschafprijs
BMW 735 i	1990	1.590.417 frank (incl. BTW)
BMW 524 TD	1989	824.500 frank (incl. BTW)
Citroën CX 25 D	1989	352.368 frank (incl. BTW)
Citroën AX	1988	195.500 frank (incl. BTW)*
Peugeot 405	1990	468.000 frank (incl. BTW)**

* Voertuig overgedragen door het nationaal kabinet van Onderwijs.

** Voertuig overgenomen van het kabinet Huisvesting van de Vlaamse Executieve op 4 februari 1992.

- 3 Voor de Gemeenschapsminister wordt het voertuig BMW 735 i van het bouwjaar 1990, aangeschaft voor de prijs van 1.590.417 frank (inclusief BTW), gebruikt.

Vraag nr. 22 van 10 maart 1992 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalig onderwijs in Vlaamse faciliteitengemeenten — Gegevens

Kan de Minister mij mededelen hoeveel per gemeente de totaal uitgekeerde weddetoelage bedroeg voor het Franstalig onderwijs in Vlaamse gemeenten met faciliteiten voor Franstaligen, voor het schooljaar 1990-1991 ?

Hoeveel bedroeg de kostprijs per leerling ?

Hoe hoog lag de kostprijs per leerling van het lager onderwijs en het kleuteronderwijs voor de werkings- en uitrustingskosten ?

Antwoord

1. Het totaal van de uitgekeerde weddetoelagen voor het Franstalig onderwijs voor het schooljaar 1990-1991 in de zes faciliteitengemeenten rond Brussel bedraagt 132.026.286 frank.
2. De kostprijs per leerling bedraagt 59.659 frank (2.213 leerlingen).
3. De kostprijs per leerling voor de werkings- en uitrustingsstoelagen bedraagt :
 - 6.413,55 frank per leerling in het kleuteronderwijs ;
 - 8.551,41 frank per leerling in het lager onderwijs.

Vraag nr. 23
van 18 maart 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Hoger maritiem onderwijs — Vestigingen in Antwerpen en Oostende

Het hoger maritiem onderwijs wordt georganiseerd op twee plaatsen, namelijk in Antwerpen en in Oostende. De eerste kandidatuur nautische wetenschappen wordt georganiseerd in Oostende en de verdere studie jaren in Antwerpen. Onder het personeel in Oostende groeit er meer en meer ongerustheid over een mogelijke transfer van het eerste jaar naar Antwerpen.

1. Meent de Minister dat de vestiging in Oostende kan behouden worden ? Een transfer naar Antwerpen zal voor de personeelsleden sociale gevolgen met zich brengen.
2. Is het niet mogelijk dat, gezien de pedagogische structuur van het hoger onderwijs van het lange type, ook de tweede kandidatuur in Oostende georganiseerd wordt ?

Antwoord

De Hogere Zeevaartschool Antwerpen/Oostende verstrekt onderwijs in twee vestigingsplaatsen in casu Noordkasteel-Oost 6 in Antwerpen en Slijkensesteenweg 2 in Oostende.

De studenten van de eerste kandidatuur van de afdeling dek volgen de lessen in de vestigingsplaats Oostende. De studenten van de Hogere Radio- en Navigatieschool maken eveneens gebruik van de lokalen in Oostende.

De studenten van het tweede, derde en vierde studiejaar van de afdeling dek en de studenten van de afdeling machines volgen de lessen in de gebouwen gelegen Noordkasteel-Oost te Antwerpen.

De Hogere Zeevaartschool Antwerpen/Oostende is een dienst van de Vlaamse Gemeenschap met afzonderlijk beheer, geleid door een bestuurscollege waarvan de samenstelling, bevoegdheid en werking door de Vlaamse Executieve worden bepaald.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 december 1991 stelde de samenstelling, de bevoegdheid en de werking van het bestuurscollege van de Hogere Zeevaartschool vast.

Het behoort tot de bevoegdheid van het bestuurscollege om voorstellen te formuleren in verband met het behoud van de vestigingsplaats in Oostende of in verband met de eventuele overheveling van de tweede kandidatuur dek van Antwerpen naar Oostende.

Het bestuurscollege van de Hogere Zeevaartschool Antwerpen/Oostende heeft in deze aangelegenheid nog geen voorstellen ingediend.

Vraag nr. 24
van 18 maart 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Hoger maritiem onderwijs — Discriminatie lesgevers-licentiaten

De wetgeving die de organisatie van het hoger maritiem onderwijs regelt, bepaalt dat de lesgevershouders van het brevet van kapitein ter lange omvaart in aanmerking komen voor de functies van hoogleraar en docent. De lesgevers-licentiaten kunnen nu hoogstens in aanmerking komen voor een benoeming als werkleider en assistent.

Vindt de Minister dit geen benadeling van de lesgevers-licentiaten ? (Studieduur kapiteins : 3 jaar (oud stelsel), studieduur licentiaten : 4 jaar).

Antwoord

Gelet op de specificiteit van het maritiem hoger onderwijs van het lange type heeft de decreetgever de vigerende wetgeving in verband met de bekwaamheidsbewijzen in het hoger onderwijs van het lange type aangepast.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 60 van het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs kan de houder van het brevet van kapitein ter lange omvaart vast benoemd worden in één van de ambten van directeur, adjunct-directeur, hoogleraar, hoofd van studie bureau of van docent, werkleider of assistent in het maritiem hoger onderwijs van het lange type.

De wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs zelf voorzag reeds in de toestand dat de licentiaten alleen in aanmerking kwamen voor een vaste benoeming in de ambten van werkleider en assistent in het hoger onderwijs van het lange type.

Vraag nr. 25
van 18 maart 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Hoger maritiem onderwijs in Antwerpen en Oostende — Vergoedingen

Het hoger maritiem onderwijs wordt georganiseerd op twee plaatsen, namelijk in Antwerpen en Oostende.

Door de wet van 15 juli 1985 werden beide vestigingen onder één directie geplaatst. Dat heeft tot gevolg dat bepaalde personeelsleden uit de vestiging Oostende verplicht werden te gaan doceren in Antwerpen. Dat brengt uiteraard verplaatsingskosten voor de betrokkenen mee, zonder dat er sprake is van enige tegemoetkoming.

1. Kan die toestand verholpen worden door de betrokkenen tenminste met het systeem van „vorderingen” de verplaatsing te laten maken ?
2. Geldt de cumulregeling van nationale opvoeding ook voor de personeelsleden van de Hogere Zeevaartschool ?

Antwoord

1. Er bestaat geen regelgeving om de reiskosten van personeelsleden die les geven in verschillende vestigingsplaatsen van een onderwijsinstelling te vergoeden.

De personeelsleden van de Hogere Zeevaartschool Antwerpen/Oostende mogen geen reisevorderingen gebruiken voor de verplaatsingen tussen de twee vestigingsplaatsen.

2. De bepalingen van de artikelen 76 tot en met 78 van de wet van 24 december 1976 in verband met de cumulatie in het onderwijs zijn eveneens van toepassing op de personeelsleden van de Hogere Zeevaartschool.

Vraag nr. 27 van 20 maart 1992 van de heer L. APPELMANS

VLOR — Samenstelling en wettelijke procedure

Hoe zit het met de samenstelling van de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) ?

Welke raden zijn er al samengesteld ?

Klopt het dat de Vlaamse Executieve op 19 december jongstleden de samenstelling van de Raad Hoger Onderwijs goedkeurde en dat dit besluit — net zoals dat over de samenstelling van de ambtelijke commissie — verloren gegaan is of nooit ondertekend werd ?

Zo ja, op welke basis worden dan nu de studenten voor de Raad Hoger Onderwijs verkozen en wat zal men doen als deze verkiezing niet overeenkomt met het besluit van de Vlaamse Executieve ?

Indien de Vlaamse Executieve deze samenstelling nog moet goedkeuren, voor wanneer is dit dan gepland ?

Antwoord

Alle raden, met uitzondering van de Raad voor het Hoger Onderwijs, zijn samengesteld en functioneren.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 december 1991 over de samenstelling van de Raad voor het Hoger Onderwijs, werd niet ondertekend door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Op 27 februari 1992 keurde de Vlaamse Executieve het besluit goed als een besluit genomen tijdens de vorige regeerperiode.

De voorbereidingen tot kandidatuurstelling, samenstelling kiezerslijsten voor de studentenafvaardiging, werden verdergezet.

De verkiezingen gebeurden na 27 februari 1992 en zijn dus conform het besluit van de Vlaamse Executieve.

De kandidaturen voor de samenstelling van de Raad Hoger Onderwijs moeten ingestuurd worden vóór 20 maart 1992.

Met de definitieve samenstelling kan nu gestart worden.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 11 van 25 februari 1992 van de heer M. MAERTENS

Oostendse luchthaven — Kerosinelozing

Begin maart van vorig jaar werd door de politie van Oostende proces-verbaal opgemaakt voor een kerosinelozing, geraamd op 50.000 liter, nabij de luchthaven van Oostende. De lozing veroorzaakte geurhinder en de grond van omwonenden bleek tot op 1,5 meter diep zwaar met kerosine te zijn doordrongen. Regen- en waterputten en een kelder liepen vol kerosine. Tuinen en beplantingen gingen kapot, huizen werden ontwaard. De bewoners legden klacht neer bij de rechtbank. Deze zaak is in onderzoek.

Tegelijkertijd stelde de inspectiedienst van de douane bij de douanedirectie in het Administratief Centrum Ter Plaeten te Gent vast dat ongeveer 1 miljoen liter kerosine ontbrak in de tanks van de firma Merlin Air Trade op de luchthaven, die alle verantwoordelijkheid in deze zaak afwijst.

Kan de Minister mij mededelen welke maatregelen de Oostendse luchthaven sedertdien heeft genomen opdat dergelijke feiten zich niet meer zouden voordoen ?

Antwoord

De oorzaak van de grondvervuiling door kerosine werd tot op heden niet achterhaald. Een onderzoek ter plaatse, zowel van de installaties als van brandstofwagens, heeft niet kunnen aantonen dat daar enige oorzaak voor eventuele lekken was vast te stellen.

Bij de opbouw van de kerosinetanks werden de geldende normen inzake vestiging gerespecteerd. De luchthavenautoriteiten van Oostende hebben de opdracht gekregen deze nauwgezet op te volgen.

Vraag nr. 12
van 4 maart 1992
van de heer M. CAPOEN

Regionale luchthaven Oostende — Diensten televerbindingen en briefing

Bij het personeel van de regionale luchthaven Oostende heerst ongerustheid en ongenoegen over de komende afschaffing van enerzijds de dienst televerbindingen (per 1 september 1992) met overplaatsing van 7 personeelsleden naar Zaventem, en van anderzijds de dienst briefing (datum onduidelijk, één datum is al verstreken) met overplaatsing van 3 personeelsleden.

Voor de dienst telefooncentrale was de afschaffing vastgesteld per 1 september 1992. Maar ondertussen is er een akkoord bereikt en zouden centrale en personeel door het Vlaams Gewest overgenomen worden.

Alle nationale diensten die in Oostende blijven (verkeersleiding, technische dienst onderhoud, meteo, enzovoort) vragen zich bekommerd af hoe het in Oostende verder moet zonder de diensten televerbindingen en briefing.

De buitendiensten, met zijn topfunctionarissen, argumenteren dat het beheer van de luchtvaart dertig jaar teruggedraaid wordt ondanks de moderne technologie. Meer bepaald is men zeer ongerust over de voorgestelde oplossing van de directie in Brussel om een taken spreiding onder de resterende nationale diensten door te voeren. Dergelijke oplossing zou in korte tijd tot onhoudbare situaties leiden.

Maar zelfs de SV-Tel-Directie blijkt niet zeker van zijn slag. Dienstnota nummer 12 van 5 juni 1986, waarbij het personeel ter plaatse (communicatoren ADP en Eerste ADP) voor 30 juni 1987 vervangen zou worden door de in de dienstnota vermelde communicatoren, werd nooit uitgevoerd. Blijkbaar wist men toen al dat de luchthaven zonder de diensten televerbindingen en briefing zeer gebrekkig zou werken.

1. Kan de Minister bovenstaande gegevens over de afschaffing bevestigen ?
2. Hoe verantwoordt de Minister deze afschaffing(en) ? Wat zal er met het personeel, standplaats Oostende, gebeuren ?
3. Welk overleg pleegt de Minister hierover met zijn federale collega van verkeerswezen ? Wat is de inhoud van dat overleg ?
4. Zijn de toekomstige afschaffingen definitief of zal de Minister initiatieven nemen om de besprekingen te heropenen ?
5. Wanneer zal het nu eindelijk duidelijk worden welke overheid het beheer voert over personeel, infrastructuur, enzovoort van de regionale luchthavens ?

Antwoord

De gestelde vragen slaan op een bevoegdheidsmaterie van de federale Minister van Verkeerswezen. Dienvolgens kan ik enkel een beknopt antwoord verlenen op de vragen 3 en 5.

Ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1988 tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is het Vlaamse Gewest bevoegd inzake de uitrusting en uitbating van de Vlaamse regionale luchthavens. De federale overheid blijft belast met de activiteiten die betrekking hebben op de organisatie en het verzekeren van de veiligheid van het luchtverkeer.

Punt 3.4. van het samenwerkingsakkoord van 30 november 1989, afgesloten tussen de Belgische Staat die optreedt voor de Regie der Luchtwezen, en de Gewesten, bepaalt dat de Regie der Luchtwezen zich het recht voorbehoudt door verdere automatisering en rationalisatie van de diensten het aantal effectieven te vermindern, zonder dat deze vermindering enige afbreuk zou doen aan de te leveren prestaties.

Niettemin, en dit uit bezorgdheid voor de consequenties van het op til zijnde reorganisatieplan van de Regie der Luchtwezen, voor de dienstverlening aan de lucht-havengebruikers, werd dit probleem behandeld tijdens een overlegvergadering met de Regie der Luchtwezen. De Regie der Luchtwezen bevestigde dat er geen afbreuk gedaan zal worden ten aanzien van het niveau van de dienstverlening en verklaarde, indien zich problemen voordoen naar de dienstverlening toe, steeds bereid te zijn tot overleg.

Ik kan tevens mededelen dat ik het gestelde probleem gesignaleerd heb aan de federale Minister van Verkeerswezen, met de uitdrukking van mijn bezorgdheid voor de dienstverlening en met vraag tot nadere toelichting bij de eventuele reorganisatieplannen in de vermelde diensten.

L. DETIEGE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
 TEWERKSTELLING EN SOCIALE
 AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 5
van 17 maart 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

VDAB — Bouwopleidingen

De bouwsector zit in de klem : enerzijds hebben aannemers de grootste moeite om geschoolde arbeiders te vinden en anderzijds zijn duizenden bouwvakkers werkloos.

Volgens een studie van de Sociaal-economische Raad van Vlaanderen ligt de oorzaak in het feit dat de werklozen te laag geschoold zijn en vaak een te hoge leeftijd hebben (de gemiddelde leeftijd van de sollicitanten bedraagt 43 jaar en de gemiddelde werkloosheidsduur 38 maanden).

Kan de Minister mededelen welke maatregelen zij neemt om de bouwopleidingen van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsvoorziening en Beroepsopleiding (VDAB) te perfectioneren, opdat aan de gestage vraag van de bouwsector enerzijds en aan de stijging van de

werkloosheid anderzijds een halt toegeroepen zou worden ? Waarom worden er niet meer intensieve en meer efficiënte beroepsopleidingsprogramma's aangeboden ?

Antwoord

- In eerste instantie wordt opgemerkt dat de opleidingsprogramma's permanent geactualiseerd worden in samenwerking met het Fonds voor Vakopleiding in de bouwnijverheid (FVB) en de Vlaamse Confederatie Bouwbedrijf (VCB).
- In het kader van de 0,25 procent regeling voor de opleiding van risicogroepen werd een raamcontract van samenwerking afgesloten met het FVB. Dat resulteerde in 1991-1992 in volgende bijkomende eenmalige opleidingsprojecten :
 - vloerbekleding ;
 - baggerwerken ;
 - steenkappers ;
 - inox voor dakdekker ;
 - kunststof sanitair ;
 - zinkbewerkfing ;
 - restauratietechnieken schilders.
- In 1991 werden volgende bijkomende permanente opleidingscentra operationeel gemaakt :
 - bouwplaatsmachinisten en torenkraanbestuurders in Herentals ;
 - metselaars, stukadoors en schilders in Diest.
- Momenteel worden volgende centra operationeel gemaakt :
 - torenkraanbestuurder, schilder en stukadoors in Oostende ;
 - bouwplaatsmachinisten in Roeselare ;
 - metselaars en dichtingswerkers platte daken in Oudenaarde ;
 - wegebouwers in Hasselt.
- In het kader van de aan gang zijnde actualisering van de beroepsopleidingsplanning voor 1992 worden nog een aantal bijkomende opleidingscentra voorgesteld.

De initiatieven in het kader van de 0,25 procent regeling zullen andermaal uitgebreid worden in de loop van 1992.
- Hieronder volgt ook een overzicht van het aantal door de VDAB georganiseerde bouwopleidingen en van de resultaten op gebied van tewerkstelling.
 - Een eerste tabel geeft een overzicht van de bouwopleidingen die in 1991 door de VDAB werden georganiseerd.
 - In een tweede tabel wordt een overzicht gegeven van de resultaten zes maanden na de bouwopleiding (dit betreft een evaluatie van de bouwopleidingen van 1990 omdat de evaluatie voor 1991 pas in juli 1992 kan gebeuren, na zes maanden).

In 1991 werden 2068 bouwopleidingen verzorgd. Uit de cijfers van 1990 blijkt dat twee derden van de personen die een opleiding volgden voltijds aan het werk waren zes maanden na hun opleiding, terwijl er 21 procent nog werkzoekend waren.

Gegevens over beroepsopleiding in Vlaanderen in 1991

Bron : Studiedienst VDAB

Gegevens per opleiding

Sector : Secundaire sector	Beëindigd 1991		
	Geslacht		
	M	V	Tot.
Opleiding			
0001 Polyvalent metselaar	408	1	409
0002 polyvalent bekister-ijzer-vlechter	152	1	153
0003 bouw : ijzervlechter	2		2
0004 vloerlegger	92	5	97
0010 torenkraanbest. — bed. telescopische kraan	50	1	51
0016 bouwploegbaas			
0045 halfgeschoolde metselaar	1		1
0046 halfgeschoolde bekister-ijzervlechter	2	1	3
0047 basistechnieken bouw	205	8	213
0048 onbepaalde keuze ruwbouw			
0049 combinatie opleidingsmodules ruwbouw			
0051 metselen-wegenbouw-klinkerlegger	34		34
0052 kasseilegger	1		1
0060 bouwplaatsmachinist	57	1	58
0065 ploegbaas wegebouw	10		10
0099 combinatie opleidingsmodules wegebouw			
0101 stukadoor	48	1	49
0102 schilder	78	21	99
0110 installateur - centrale verwarming bouw	73		73
0125 installateur - sanitair bouw	143	3	146
0148 vooropleiding voltooiing bouw	87	6	93
0150 onbepaalde keuze hout			
0151 initiatie hout			
0154 constructie en afwerking	1		1
0156 kunststofschrjnwerk			
0161 basistechnieken hout	70	17	87
0162 schrijnwerk	9	1	10
0163 machinebediening			
0164 meubelwerk	14	8	22
0171 daktimmer			
0173 kunststofschrjnwerk			
0174 polyvalente houtverwerking	24	9	33
0175 functiegerichte opleiding hout	7		7
0199 combinatie opleidingsmodules hout	15	1	16
0201 dakdekker	66	1	67
0249 combinatie opleidingsmodules dak			
0250 onbepaalde keuze informatica bouw			

Sektor : Secundaire sector	Beëindigd 1991			Sektor : Secundaire sector	Beëindigd 1991		
	Geslacht				Geslacht		
	M	V	Tot.		M	V	Tot
0251 informatica bouw	82	80	162	0371 bordenbouw : stuur- en regelborden			
0299 combinatie modules informatica bouw				0391 hoogspanningstechniek	19		19
0350 onbepaalde keuze elektriciteit				0449 combinatie opleidingsmodules elektriciteit			
0351 residentieel installateur - elektriciën	66	5	71				
0361 industrieel installateur - elektriciën	78	3	81	TOTAAL	1.894	174	2.068

Evaluatiegegevens beroepsopleidingen beëindigd in 1990, Vlaanderen

Bron : Studiedienst V.D.A.B.

Sector : Secundaire sector	Toestand na zes maanden									
	Aantal opleidingen	Werk VT		Werk DT		Terug in BO		Nog werkzoekend		
		Aantal	%	Aantal	%	Aantal	%	Aantal	%	
		Totaal								
Opleiding										
0001 polyvalent metselaar	418	353	84,4	5	1,2	3	0,7	57	13,6	
0002 polyvalent bekister-ijzervlechter	145	123	84,8	1	0,7	8	5,5	13	9,0	
0004 vloerlegger	74	51	68,9	3	4,1	1	1,4	19	25,7	
0010 torenkraanbest. - bed. telescopische kraan	53	44	83,0			1	1,9	6	15,1	
0016 bouwplögbaas	2	2	100							
0045 halfgeschoolde metselaar	7	4	57,1					3	42,9	
0047 vooropleiding ruwbouw	245	68	27,8	8	3,3	110	44,9	59	24,1	
0049 combinatie opleidingsmodules ruwbouw	7	7	100							
0051 metselen-wegenbouw-klinkerlegger	33	27	81,8					6	18,2	
0052 kasseilegger	2	1	50,0					1	50,0	
0060 bouwplaatsmachinist	45	36	80,0					9	20,0	
0065 ploegbaas wegenbouw	15	14	93,3					1	6,7	
0101 stukadoor	42	30	71	1	2,4	2	4,8	9	21,4	
0102 schilder	87	61	70,1	5	5,7			21	24,1	
0110 installateur - centrale verwarming bouw	72	50	69,4			4	5,6	18	25,0	
0125 installateur - sanitair bouw	75	57	76,0			4	5,3	14	18,7	
0148 vooropleiding voltöoing bouw	120	35	29,2	2	1,7	45	37,5	38	31,7	
0151 initiatie hout	93	54	58,1	3	3,2	6	6,5	30	32,3	
0152 ontwerp en werkvoorbereiding hout	12	8	66,7	1	8,3	1	8,3	2	16,7	
0154 constructie en afwerking	6	3	50,0					3	50,0	
0155 plaatsen van schrijnwerk	8	4	50,0	1	12,5			3	37,5	
0161 basisvaardigheden basistechnieken hout	37	12	32,4			18	48,6	7	18,9	
0162 schrijnwerk	16	11	68,7					5	31,3	
0164 meubelwerk	5	3	60,0					2	40,0	
0174 polyvalente houtverwerking	3	1	33,3	1	33,3			1	33,3	
0175 functiegerichte opleiding hout	1	1	100							
0199 combinatie opleidingsmodules hout	49	29	59,2	4	8,2	1	2,0	15	30,6	
0201 dakdekker	74	64	86,5					10	13,5	
0251 informatica bouw	70	36	51,4	10	14,3	3	4,3	21	30,0	
0303 isolatietechnieken ontwerper	1	1	100							
0351 residentieel installateur - elektriciën	91	57	62,6	3	3,3	8	8,8	23	25,3	
0361 industrieel installateur - elektriciën	78	55	70,5	3	3,8	4	5,1	16	20,5	
0381 hoogspanningstechniek	16	10	62,5	1	6,2	3	18,8	2	12,5	
Totaal bouwopleidingen	2.002	1.312	65,5	52	2,6	222	11,1	416	20,8	

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

**Vraag nr. 9
van 5 maart 1992
van de heer G. ANNEMANS**

Kinderdagverblijf in Grimbergen — Subsidiëring

Kan de Minister mij meedelen of het privaat instituut Rikiki, dat zich een tweetalig kinderdagverblijf noemt, wordt gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap? Deze instelling is gelegen in Grimbergen.

Antwoord

Het voornoemde kinderdagverblijf wordt noch erkend, noch gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap. Het betreft een puur particulier initiatief dat onderworpen is aan de reglementering ter zake.

**Vraag nr. 11
van 10 maart 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Integratiecentra voor migranten — Subsidies

Kan de Minister meedelen welke bedragen de integratiecentra voor migranten IBN Batoeta en MOM, beiden gelegen te Mechelen, sedert hun erkenning ontvangen als subsidie?

Antwoord

De integratiecentra IBN Batouta en MOM zijn beiden erkend zijn als lokaal integratiecentrum en worden gesubsidieerd conform het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 juli 1990 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van integratiecentra voor migranten.

IBN Batouta is gelegen in de Hanswijkstraat 7 in 2800 Mechelen. Bij ministerieel besluit van 19 april 1991 werd IBN Batouta erkend als lokaal integratiecentrum vanaf 1 mei 1991 tot en met 30 april 1992. Op basis van deze erkenning heeft IBN Batouta recht op een voltijdse stafmedewerker en een voltijdse administratieve kracht.

Het MOM (Migranten Overleg Mechelen) is gelegen op de Wollemarkt 21, 2800 Mechelen. Bij ministerieel besluit van 19 april 1991 is MOM erkend als lokaal integratiecentrum vanaf 1 mei 1991 tot en met 30 april 1992. Op basis van deze erkenning heeft MOM recht op een voltijdse stafmedewerker en een voltijdse administratieve kracht.

De volgende voorschotten werden uitbetaald in 1991.

IBN Batouta	936.971 frank
MOM	1.079.486 frank

In 1992 werden volgende voorschotten uitbetaald :

IBN Batouta	502.138 frank
MOM	476.771 frank

Deze voorschotten zijn uitbetaald conform artikelen 16, 17, 18, 19, 20 en 21 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 juli 1990 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van de integratiecentra voor migranten.

Na controle zal het definitieve saldo worden bepaald en uitbetaald. De eindafrekening voor 1991 is nog niet gebeurd daar de integratiecentra ten laatste tegen 31 maart 1992 hun afrekeningsdossier voor 1991 ingediend moeten hebben bij de administratie.

**Vraag nr. 12
van 16 maart 1992
van de heer P. BERBEN**

Regiohuizen Kind en Gezin — Personeel

Door de openbare instelling Kind en Gezin wordt momenteel in Limburg een experiment opgezet met regiohuizen waarin per regio een tiental sociaal verpleegkundigen zijn tewerkgesteld. In die regiohuizen kan men terecht voor informatie over kinderverzorging, vaccinaties enzovoort.

Hieromtrent had ik graag van de Minister vernomen of het hier gaat om personeelsleden die voordien ook reeds bij de instelling waren tewerkgesteld of om bijkomende personeelsleden.

Antwoord

Deze personeelsleden waren voordien ook reeds bij de instelling Kind en Gezin tewerkgesteld. De regiowerking betreft immers een organisatorische ingreep.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 1
van 11 februari 1992
van de heer G. VERMASSEN**

Maasmechelen-Lanklaar — Plannen voor vakantiedorp van Center Parcs

Center Parcs wenst een grootschalig vakantiedorp te

bouwen op een voormalig grindterrein op de grens van Maasmechelen en Lanklaar. In verband met dit dossier had ik graag de volgende vragen gesteld.

1. Wie is eigenaar van de terreinen waar Center Parcs het project plant ?
2. Wat is de huidige bestemming van deze terreinen op het gewestplan ?
3. Welke precieze akkoorden werden er afgesloten tussen de overheid (SIM, RECHAR, GOM, de Vlaamse Executieve enzovoort) en Center Parcs ?
4. Welke financiële weerslag hebben deze akkoorden voor de overheid ?
5. Op welke termijn denkt men de gewestplanwijziging te realiseren ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

1. Het antwoord op deze vraag zal door de bevoegde Gemeenschapsminister verstrekt worden.
2. Het antwoord op deze vraag zal door de bevoegde Gemeenschapsminister verstrekt worden.
3. Gezien het particulier karakter van deze vraag zal het antwoord rechtstreeks aan het lid gegeven worden.
4. De budgettaire weerslag voor de overheid zal pas kunnen geraamd worden na onderzoek van het in te dienen investeringsdossier.
5. Het antwoord op deze vraag zal door de bevoegde Gemeenschapsminister verstrekt worden.

**Vraag nr. 6
van 3 maart 1992
van de heer J. VAN EETVELT**

Impulsgebieden in provincie Antwerpen — Evaluatie

In het kader van haar expansie- en reconversiebeleid en gebaseerd op relevante sociaal-economische factoren, heeft de Vlaamse Regering in oktober 1990 acht probleem- of impulsgebieden afgebakend. Voor de provincie Antwerpen zijn dat de regio's Rupelstreek-Willebroek (grondgebied Willebroek, Boom, Niel, Schelle, Hemiksem en Rumst) en Heist-op-den-Berg (met de gemeenten Heist-op-den-Berg, Nijlen, Putte en Berlaar) .

Voor co-financiering van projecten in de regio Rupelstreek-Willebroek werd, gespreid over drie jaren, een bedrag van 174 miljoen uitgetrokken, verdeeld over infrastructuur (75 miljoen), opleiding en tewerkstelling (39 miljoen) en specifieke acties (60 miljoen). Heist-op-den-Berg zou 187,5 miljoen krijgen, verdeeld over infrastructuur (80,3 miljoen), opleiding en tewerkstelling (42 miljoen) en specifieke acties (65 miljoen).

Voor de impulsgebieden werden ook een streekmanager en een streekcommissie aangesteld.

Graag kreeg ik van de Minister :

1. een overzicht van de realisaties en de projecten per gemeente in de twee impulsgebieden tot vandaag ;
2. een opgave van de aangewende kredieten per gemeente en een planning naar bestedingen in de loop van de volgende jaren ;
3. een evaluatie van deze initiatieven met betrekking tot de huidige tewerkstelling in deze regio's.

Antwoord

A. Impulsgebied Rupelstreek-Willebroek

1. Overzicht van de projecten per gemeente tot vandaag :
 - Willebroek : bedrijvenpark de Veert ;
 - Willebroek : bedrijvenzone, gelegen aan de V. Dumonlaan tussen de twee kanaalarmen ;
 - Hemiksem : restauratie St.-Bernardusabdij ;
 - Niel : vestiging van een KMO-zone gelegen tussen de Boomsestraat en de Rupel ;
 - Boom : afrastering van de bermen in Kapelstraat ;
 - Boom : saneren van terrein Kil-Vrijheidsstraat.

De laatste twee projecten werden nog niet door de GOM-Antwerpen goedgekeurd.

- 2 Opgave van de aangewende kredieten per gemeente :

Hieronder vindt het lid de stand van zaken in verband met het budget dat ter beschikking wordt gesteld van het impulsgebied Rupelstreek-Willebroek en de gelden die reeds voor bepaalde projecten werden toegewezen op datum van 21 februari 1992.

	Budget	Streek-commissie	Saldo
Niel KMO-zone	13860.000	13.860.000	—
Schelle uitbouw recreatief en toeristisch steunpunt	14.000.000	—	14.000.000
Hemiksem St.-Bernardusabdij	18000.000	18000.000	—
Willebroek			
— De Veert	30.000.000	30.000.000	—
— Kanaalarm			
Rumst			
— sanering	8316.000	—	8316.000
— ontsluiting	13.860.000	—	13.860.000
Boom			
— sanering	8.316.000	8.316.000	—
— ontsluiting naar Rumst	13.860.000	9.398.028	4.461.972

	Budget	Streek- commissie	Saldo
Boom Recreatie- centrum	15.984.000	—	15.984.000
Kinderopvang im- pulsgebied	5.454.000	—	5.454.000
	141.650.000	79.574.000	62.076.000

Het saldo kan slechts toegewezen worden op voorwaarde dat binnen de beschikbare enveloppes (infrastructuur : 75 miljoen, specifieke acties : 65 miljoen) de nodige aanpassingen gebeuren.

Opleiding en Tewerkstelling kunnen niet per gemeente worden onderverdeeld.

3. Impact op de tewerkstelling in de regio :

Op basis van de goedgekeurde projecten : ± **250.**

B. Impulsgebied Heist-op-den-Berg

1. Overzicht van de projecten per gemeente tot vandaag :

- Berlaar KM-zone Misstraat ;
- Nijlen KMO-zone (geen consensus in de streekcommissie) ;
- Putte sanering Klein Boom ;
- Berlaar kinderopvang ;
- Heist-op-den-Berg kinderopvang ;
- Impulsgebied Impulsmap ;
- Heist-op-den-Berg Hof van Riemen.

2. Opgave van de aangewende kredieten per gemeente :

	Budget	Streek- commissie	Saldo
Berlaar			
KMO-zone	17.741.000	17.741.000	—
kinderopvang	1.711.640	1.711.640	—
Heist o/d Berg			
kinderopvang	2.785.300	2.785.300	—
Hof van Riemen	30.000.000	30.000.000	—
I.Z. Heistsen Hoek	28.080.000	—	28.080.000
Nijlen KM-zone			
Molenbos	20.000.000	negatief	20.000.000
Putte sanering			
Klein Boom	14.784.000	14.784.000	—
Impulsmap	155.890	155.890	—
	115.257.830	67.177.830	48.080.000

Het saldo kan slechts toegewezen worden op voorwaarde dat binnen de beschikbare enveloppes (infrastructuur : 80,3 mio ; specifieke acties : 65 mio) de nodige aanpassingen gebeuren.

Opleiding en Tewerkstelling kunnen niet per gemeente worden onderverdeeld.

3. Impact op de tewerkstelling in de regio :

Op basis van de goedgekeurde projecten : ± **200.**

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU
EN HUISVESTING

Vraag nr. 44 van 21 februari 1992 van de heer J. DE BREMAEKER

Instituut voor Wildbeheer en Bosbouw — Personeelsfor- matie

Naar verluidt zou tot dusver alleen het wetenschappelijk personeel van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer zijn aangesteld. De aanstelling van het administratief personeel, het toegevoegd vorsingspersoneel, het beheerspersoneel en de bijzondere graden zou nog niet gebeurd zijn.

Dat betekent dat dit Instituut dat heel wat verwachttingen in het leven heeft geroepen, nog ver van operationeel is.

Kan de Gemeenschapsminister me meedelen om welke reden(en) de vervollediging van de geplande personeelsformatie uitblijft en wanneer de geplande aanstellingen zouden kunnen plaats vinden ?

Antwoord

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991 werd de personeelsformatie van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer vastgelegd. (Zie bijlage die aan het lid werd opgestuurd.)

In totaal wordt er voorzien in een kader van 24 personeelsleden waarvan er momenteel 11 in vast verband benoemd zijn. De onderscheidene graden waarin deze 11 personeelsleden benoemd zijn worden eveneens aangegeven in de bijlage die aan het lid wordt opgestuurd.

Naast deze statutair benoemde personeelsleden zijn er momenteel in totaal 15 contractuele personeelsleden aanwezig die aangeworven zijn via verschillende statuten zoals Werkgroep van de Vlaamse Gemeenschap en Eigen Vermogen van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer. Bovendien is er ook één industrieel ingenieur tewerkgesteld als gesubsidieerd contractueel.

Voor het jaar 1992 wordt de aanwerving van 1 wetenschappelijk medewerker gepland.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 36
van 21 februari 1992
van de heer G. CARDOEN

**Gewestwegen Halle- Vilvoorde — Verbetering en onder-
houd**

Naast het gegeven dat Vlaams-Brabant de jongste jaren onderbedeeld was inzake kredieten voor verbetering van de gewestwegen, bleef ook het onderhoud en de herstelling van sommige gewestwegen ondermaats.

Ik zou graag van de Minister weten hoeveel kredieten voor 1992 opgenomen zijn voor de gewestwegen gelegen binnen Halle-Vilvoorde (Vlaams-Brabant) voor enerzijds verbeteringswerken en anderzijds onderhoudswerken.

Graag vernam ik over welke wegen en werken het gaat, met de raming van de respectievelijke kostprijs.

Voor de gewestweg 272 wordt sinds geruime tijd gevraagd om de aanleg van een fietspad op het grondgebied Tollembeek (Plaatstraat). De veiligheid zou er veel door verbeteren. Hoever staat dit dossier ?

Er was mij beloofd de verkeersveiligheid op de gewestweg 255 ter hoogte van het centrum van Herne te verbeteren. Ook de staat van deze weg (Tollembeek en Vollezele) in het algemeen is dringend aan verbetering toe. Is er voor 1992 iets gepland ? Graag kreeg ik wat toelichting.

Antwoord

Op de voorstellen van onderhouds- en investeringsprogramma 1992 zijn kredieten opgenomen voor onderhoud en modernisering van het wegennet in het gebied Halle-Vilvoorde.

Omdat deze programma's nog niet zijn goedgekeurd kan er nog geen gedetailleerde weergave van de geplande werken gegeven worden.

De studie ter aanleg van het fietspad langs de N 272 op het grondgebied Tollembeek (Plaatstraat) moet nog aangevat worden.

Een voorontwerp ter aanleg van verhoogde fietspaden langs de N 255 in de doortocht van Herne is opgesteld. Dit plan wordt voor advies aan de gemeente overgemaakt.

Voor de gewestweg N 255 Edingen-Ninove zijn er nog geen kredieten bepaald om de rijweg te herstellen.

Vraag nr. 37
van 21 februari 1992
van de heer W. DEMUYT

**Geluidswerende schermen in woonzone te Oostkamp —
Aanbesteding en vastlegging**

Reeds in 1987 werden langs de E 40 geluidsmetingen verricht door het Ministerie van Openbare Werken. Uit dit onderzoek kon afgeleid worden dat voor de woonzone Walbrugstraat te Oostkamp, het geluid op meerdere plaatsen de 65 db-drempel bereikt en overschrijdt.

In maart 1988 werd mij gemeld dat er in deze woonzone geluidswerende wanden geplaatst zouden worden.

Deze werken waren opgenomen in het fysisch programma 1990 en zo ook ingeschreven op de begroting. Er had reeds een aanbesteding plaats op 19 december 1990.

1. Wat is de voornaamste reden voor het niet vastleggen van geplande en aanbesteedde werken in het algemeen en in het bijzonder voor bovengenoemde werken ?
2. Is er voor de werken te Oostkamp een nieuwe aanbesteding gepland ? Zo ja, wanneer ? En wat is dan de mogelijke aanvangsdatum van de werken ?

Antwoord

Een eerste aanbesteding had inderdaad plaats op 19 december 1990, volgens de procedure van algemene offerteaanvraag.

De voornaamste reden voor het niet vastleggen van aanbestede werken is over het algemeen de beperktheid van de budgettaire middelen.

Voor wat betreft het geluidswerend scherm in de woonzone te Oostkamp waren het de niet geschikte gunningscriteria, opgenomen in het bestek, die hebben geleid tot de heraanbesteding van de werken.

Een nieuwe aanbesteding voor het geluidswerend scherm is gepland op 11 maart 1992.

De werken zouden ten laatste moeten kunnen starten onmiddellijk na het zomerbouwverlof (half augustus).

Alles zal echter afhangen van de duur van de goedkeuringsprocedure en van de vastlegging van de nieuwe aanbesteding.

Vraag nr. 53
van 11 maart 1992
van de heer L. BARBE

Baggerspecie — Milieuhygiënische problematiek

De verontreiniging van het oppervlaktewater van de

Vlaamse waterlopen en kanalen heeft als belangrijk gevolg dat de bodem sterk verontreinigd kan zijn. De verwijdering van onderhoudsbaggerspecie (waterwegen) en ruimingsspecie (onbevaarbare waterlopen) is dus niet enkel een ruimtelijk probleem, maar in toenemende mate een milieuhygiënisch probleem. Het Bestuur der Waterwegen probeert de hoeveelheid te baggeren specie te verminderen.

1. Hoe vermindert de Minister de hoeveelheid te ruimen baggerspecie ?
2. Welke pollutanten worden bij de berging van baggerspecie onderzocht ? Welke criteria worden daarbij gehanteerd ?
3. Hoe ver staat de evaluatie van de milieueffectprocedure (MEP) zoals uitgewerkt door het Bestuur der Waterwegen en OVAM, en die in een aantal gevallen werd uitgetest ?
4. Zijn er samenwerkingsverbanden om in de havenpolen de baggerspecieproblemen gezamenlijk op te lossen ?
5. In welke mate is er inzake deze materie overleg met de Gemeenschapsminister voor Leefmilieu ?

Antwoord

1. De hoeveelheid te baggeren specie kan op twee manieren worden verminderd
 - a. De kwalitatieve aanpak van de afvalwaterproblematiek door zuivering aan de bron heeft een gunstig effect op de hoeveelheden sedimenten die bezinken op de bodem van de waterlopen. Naarmate het MINA-plan verder geïmplementeerd wordt, is dus een daling van de omvang der baggerwerken in de waterlopen te verwachten.
 - b. De omvang van de baggerwerken wordt, vooral dan in de maritieme toegangswegen tot de Vlaamse zeehavens, gereduceerd door het toepassen van optimalisatietechnieken en het invoeren van de "nautische bodem", wat erop neer komt dat het slib beneden een bepaalde densiteit als doorvaarbaar wordt beschouwd, en niet wordt gebaggerd. Door betere metingen wordt het te baggeren volume verminderd.
2. De milieueffectprocedure, die in overleg tussen mijn administratie en OVAM werd opgesteld, voorziet in een beoordeling van de specie op grond van de analyse van 36 parameters. Het gaat daarbij zowel om zware metalen, organische verbindingen en pesticiden als courante anorganische verbindingen zoals chloriden, sulfaten, fosfaten en dergelijke. De lijst werd opgesteld rekening houdend met wat op internationaal vlak gangbaar is en representatief wordt geacht.
3. De evaluatie van de milieueffectprocedure zal waarschijnlijk midden 1992 van start gaan na de gunning van de eerste contracten voor het uitvoeren van de eerste testcases door een consortium bestaande uit VITO, het Waterbouwkundig Laboratorium en het bestuur Geotechniek. Ik zal hieromtrent binnen-

kort voorstellen aan de Vlaamse Executieve voorleggen.

4. De problematiek van de baggerspecie wordt in nauwe samenwerking tussen de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen (AWZ) en de havenbesturen uitgevoerd.

Meer bepaald betekent dit :

- voor Antwerpen dat de havenbeheerder zitting heeft in de Baggercel van de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen (AWZ) en in de projectgroep die de mogelijke oplossingen voor de Antwerpse regio bestudeert ;
 - voor Gent dat de baggerwerken in de dokken ten laste van de stad Gent, opgenomen werden in het onderhoudscontract voor de baggerwerken in het zeekanaal naar Gent ;
 - dat in Zeebrugge zich geen bijzondere milieuproblemen stellen, op een paar locaties van beperkte omvang na.
5. Er vindt veelvuldig overleg plaats tussen de verantwoordelijken voor de infrastructuurwerken waaronder de baggerwerken vallen en de verantwoordelijken voor het leefmilieu en wel op diverse niveaus :

- beide bevoegde Gemeenschapsministers plegen hierover frequent bilateraal overleg ;
- op ambtelijk vlak functioneert een ambtelijke werkgroep voor de coördinatie van de baggerspecieproblematiek onder voorzitterschap van de Secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur waarin vertegenwoordigd zijn AWZ, AMINAL en AROHM ;
- een aantal studie- en proefprojecten worden begeleid door stuurgroepen waarin de beide administraties zitting hebben.

Vraag nr. 54 van 11 maart 1992 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Weert (Bornem) — Werken aan riolering en aan Scheldedijken

De Bornemse deelgemeente Weert lijkt dezer dagen een grote werf. Naast rioleringswerken zijn nog altijd werken aan de Scheldedijken aan de gang.

Voor zover mij bekend en zoals trouwens ter plaatse werd aangekondigd was het einde van de werken — of alleszins van het deel tussen de Molen en de Roosendaalhoeve — voor eind 1990 gepland. Thans blijkt dat dit stuk pas tegen het einde van dit jaar zou worden afgewerkt en dat het stuk tussen Gloriette en het Sas pas tegen eind 1993 klaar zou zijn. Dit is natuurlijk niet bevorderlijk voor het dagtoerisme en de plaatselijke horeca.

1. Wanneer zullen de nog geplande werken worden uitgevoerd ?

2. Waaraan is de vertraging bij de afwerking van het stuk tussen de Molen en de Roosendaalhoeve te wijten ?

Antwoord

1. De werken tussen de Molen en de Rozendaalhoeve werden opgedragen eind 1990 en zullen vermoedelijk medio 1992 beëindigd worden.

De werken tussen de Teresiasluis (ter hoogte van de zogenaamde Gloriette) en de Oude Molen werden opgedragen in april 1991. Zij zullen in het voorjaar van 1993 vermoedelijk voltooid worden.

2. Beide werken vorderen volgens een normaal tempo en lopen nog steeds binnen de contractueel bepaalde termijn. Deze is uitgedrukt in werkdagen, zodat de totale uitvoeringsperiode automatisch verlengd wordt met de verletdagen, dagen waarbij de weersomstandigheden en/of het terrein de normale uitvoering van de werken onmogelijk maken.

Een vertraging in de uitvoering van deze opdrachten is dan ook niet opgetreden.

H. WECKX

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 2
van 6 februari 1992
van de heer J. CAUDRON**

Subsidiëring van BOIC — Toepassing koninklijk besluit

De raad van bestuur van BLOSO stelt voor om op artikel 31.12.45 van de begroting 1992 van het Commissariaat-generaal BLOSO een krediet van 15 miljoen frank in te schrijven ter subsidiëring van het BOIC.

Kan de Gemeenschapsminister mij meedelen of deze subsidiëring valt onder de voorwaarden bepaald door het koninklijk besluit van 28 april 1965 (Belgisch Staatsblad van 4 juni 1965) ?

Antwoord

De subsidiëring van het BOIC is nominatim in de begroting 1992 van het Commissariaat-generaal BLOSO 1992 ingeschreven onder volgende formulering :

Toelagen aan het BOIC voor de voorbereiding van en deelname aan de Olympische Spelen, de Olympische Spelen voor gehandicapte personen, de Universiaden en de Wereldspelen.

De subsidiëring van 15 miljoen frank ingeschreven op artikel 31.12.45 van de begroting 1992 valt niet onder de voorwaarden bepaald door het koninklijk besluit van 28 april 1965 (Belgisch Staatsblad van 4 juni 1965).

**Vraag nr. 3
van 6 februari 1992
van de heer J. CAUDRON**

Youth Olympic Days van het BOIC — Steun van het BLOSO

Voor 1991 verbond de vorige Gemeenschapsminister van Cultuur zich ertoe om steun van het BLOSO te verlenen aan de Youth Olympic Days van het BOIC.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. hoeveel de financiële steun bedroeg, op welke post van de middelenbegroting en van de uitgavenbegroting die ingeschreven werd ;
2. waaruit de logistieke steun van het BLOSO bestond :
 - a. materiaal ;
 - b. prestaties van personeelsleden van het BLOSO.

Antwoord

1. Op de begroting 1991 artikel 31.12.45 van het Commissariaat-generaal BLOSO werd door de Raad van Bestuur van 18 september 1991 een subsidiëringbedrag van 5.000.000 frank aan het BOIC toegekend.

Deze 5.000.000 frank wordt opgesplitst in enerzijds de voorbereiding op de Olympische Spelen (1.500.000 frank) en anderzijds de deelname aan de Olympische Spelen (3.500.000 frank).

Ingevolge de beslissing van de voogdijminister (koninklijk besluit van 10 april 1990) diende de 3.500.000 frank voor de organisatie van de Europese Jeugd Olympische dagen te worden aangewend.

2. Logistieke steun van het BLOSO
 - a. materiaal :
 1. Rollend materiaal :
 - 2 vrachtwagens gedurende 4 dagen
 - 3 bestelwagens gedurende 8 dagen
 - 1 vrachtwagen voor afhalen vlaggemasten 1 dag
 2. Logistiek materiaal :
 - 2 x sanitaire WC-units
 - 1 x VIP-tent
 - 1 x infotent
 - 2 x 1.2.3. podium
 - 2 x megafoon
 - 16 x walkie-talkies
 - 2 x alle Europese vlaggen
 - prikborden
 - klein materiaal (20.000 frank)
 - bevestigingsmateriaal
 - dekzeilen
 3. Sportmateriaal :
 - Zweedse banken
 - olympische turnvloer
 - tafeltennistafels
 - judomatten

b. prestaties van personeelsleden BLOSO :	
— voorbereiding :	119 manuren
— opstellen + perman. :	5 17 manuren
— afbreken :	170 manuren
Totaal :	806 manuren

Vraag nr. 4
van 6 februari 1992
van de heer J. CAUDRON

Raad van Bestuur BLOSO — Reglement van inwendige orde

Artikel 18 van het reglement van inwendige orde van de Raad van Bestuur van het BLOSO, vermeldt het volgende :

“De notulen van de vergadering van de Raad van Bestuur worden gemaakt onder de verantwoordelijkheid van de Commissaris-generaal. Zij bevatten de beslissingen die door de Raad van Bestuur genomen zijn, evenals een samenvatting van de besprekingen. Zij kunnen aan derden pas meegedeeld worden na hun goedkeuring”.

Hieruit blijkt dat de beslissingen van de Raad van Bestuur slechts aan derden kunnen meegedeeld worden na goedkeuring van de notulen.

Kan de Gemeenschapsminister mij derhalve meedelen :

1. of de leden van de Raad van Bestuur gehouden zijn tot zwijgplicht over de genomen beslissingen van de Raad van Bestuur, zolang de notulen niet zijn goedgekeurd ;
2. welke sancties vastgesteld zijn en kunnen vastgesteld worden bij niet-naleving van dit reglement ?

Antwoord

1. Het reglement van inwendige orde (artikel 18) is vrij duidelijk. De notulen van de vergadering van de Raad van Bestuur kunnen aan derden pas worden meegedeeld na hun goedkeuring. Dit houdt ondubbelzinnig in dat ook de leden van de Raad van Bestuur, die kennis hebben van de genomen beslissingen, gehouden zijn tot discretie zolang de notulen niet zijn goedgekeurd.
2. Er zijn in het reglement van inwendige orde geen specifieke sancties opgenomen, die de overtreding van artikel 18 beteugelen. Maar dit wil niet zeggen dat er niet kan worden opgetreden tegen misbruiken.

Bij niet-naleving van het reglement kan elke, volgens de beginselen van behoorlijk bestuur, verantwoorde sanctie genomen worden. Dit kan een waarschuwing of blaam zijn bij een eerste of eerder lichte overtreding, maar dit kan evenzeer een schorsing zijn of zelfs afzetting indien de goede functionering van de Raad van Bestuur in het gedrang zou komen.

Volgens artikel 38 paragraaf 3 van het decreet be-

treffende het bestuurlijk beleid behoort het aan de Vlaamse Executieve om een lid van de Raad te benoemen, te ontslaan of af te zetten. Het artikel 3 paragraaf 1, 6° van het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 februari 1992 tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve zegt dat er géén delegatie is aan de leden voor de aanstelling van vertegenwoordigers van de Vlaamse Executieve in beheers- of adviesorganen. Logischerwijze mag hieruit worden afgeleid dat deze delegatie evenmin bestaat voor de afzetting van de leden van bestuursorganen of het voeren van een disciplinaire procedure.

Vraag nr. 6
van 6 februari 1992
van de heer B. VAN HOOLAND

Bevordering van toerisme — Gegevens

Het Vlaams beleid ter bevordering van het toerisme is belangrijk.

1. Op welke tien landen (regio's of deelstaten) is of was onze toeristische promotie het meest gericht in 1989, 1990 en 1991 (in termen van besteed jaarbudget, in dalende orde van belangrijkheid) ?
2. Wat is de bijdrage van de toeristische sector aan ons BNP (algemeen en respectievelijk voor Vlaanderen, Brussel en Wallonië) ?
3. Vanuit welke tien landen kwam de jongste drie jaar de grootste bijdrage ?

Antwoord

1. Volgorde in dalende orde van belangrijkheid :

1. Duitsland
2. Nederland
3. Groot-Brittannië
4. Frankrijk
5. USA
6. België
7. Scandinavische landen + Finland
8. Japan
9. Italië.

2. Bruto Nationaal Produkt :

Voor het jaar 1988 werd de totale omzet van het toerisme geraamd op 167 miljard frank (bron West-Vlaams Economisch Studiebureau en Nationale Bank van België).

Dit komt neer op 2,9 procent van het totale BNP.

Een uitsplitsing van deze gegevens per gewest is niet voorhanden. Op basis van het aantal overnachtingen (zowel Belgen als buitenlanders) per gewest kan men komen tot de volgende verdeling : Vlaanderen 73 procent, Wallonië 19 procent, Brussel 8 procent.

Als men de economische waarde beschouwt moet deze verdeling echter met zeer veel reserve benaderd worden.

3. Ontvangsten uit het toerisme per land :

Men kan hierbij uitgaan van de cijfers over de betalingsbalans van het reisverkeer zoals die verstrekt worden door de Nationale Bank van België ofwel zich baseren op de overnachtingsstatistiek die wordt samengesteld door het NIS.

a. Deviezenontvangsten (bron NBB) :

De volgorde betreffende deviezenontvangsten (binnenlandse markt dus niet meegerekend) is de volgende :

1. Nederland
2. Frankrijk
3. Verenigde Staten
4. Duitsland
5. Verenigd Koninkrijk
6. Italië
7. Spanje
8. Canada
9. Griekenland
10. Portugal

b. Overnachtingscijfers (bron NIS) :

1. Nederland
2. Duitsland
3. Verenigd Koninkrijk
4. Frankrijk
5. Verenigde Staten
6. Italië
7. Spanje
8. Scandinavische landen
9. Luxemburg
10. Japan

In beide gevallen is echter de binnenlandse markt die hier niet meegerekend is, de belangrijkste. De bovengenoemde volgorde is praktisch dezelfde in 1989, 1990 en 1991.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 19
van 20 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten — Taalcursussen

Naar verluidt zou de Vlaamse Regering taalcursussen organiseren die onder meer in Sint-Genesius-Rode behoorlijk succes hebben bij vreemdelingen van alle nationaliteiten.

Het blijkt evenwel dat het deze Engelsen, Duitsers, Japanners enzovoort, er vooral om te doen is Frans te leren.

Kan de Minister mij bevestigen dat in sommige faciliteitengemeenten taalcursussen — andere dan Nederlandse — met gemeenschapsgelden worden gesubsidieerd ?

Zo ja, is de Minister ervan op de hoogte dat vreemdelingen van deze lessen gebruik maken om hun kennis van het Frans aan te scherpen ?

Antwoord

In de faciliteitengemeenten worden inderdaad taalcursussen ingericht in het kader van het onderwijs voor sociale promotie. Zo worden onder meer cursussen Frans, Engels, Duits en Spaans ingericht in St.-Genesius-Rode, en worden in Voeren cursussen Frans en Spaans georganiseerd.

Zoals dit voor alle andere vormen van onderwijs het geval is, zijn ook deze cursussen toegankelijk voor elk een, zonder onderscheid van nationaliteit. Het spreekt voor zich dat de taal waarin dit onderwijs wordt verstrekt, moet voldoen aan de taalwetgeving, ook al betreft het onderricht in vreemde talen, onder andere gevolgd door personen van vreemde nationaliteit.

In de mate dat bovendien wordt voldaan aan alle andere wettelijke voorwaarden komt het inrichten van deze cursussen in aanmerking voor financiering door de Vlaamse Gemeenschap.

Bijgevolg bestaat er in principe geen contradictie met de vigerende wetgeving indien vreemdelingen deze cursussen volgen, teneinde zich bijvoorbeeld te bekwamen in de kennis van de Franse taal.

Het zou echter strijdig zijn met de taalwetgeving indien de cursussen, wegens het ontbreken van de nodige kennis van de Nederlandse taal door deze vreemdelingen, in een andere onderwijstaal dan het Nederlands zou worden verstrekt.

Ik heb de bevoegde inspectie opdracht gegeven een onderzoek in te stellen, en zal niet nalaten het lid rechtstreeks te informeren over de resultaten daarvan.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER, BUITENLANDSE HANDEL EN STAATSHERVORMING

Vraag nr. 10
van 25 februari 1992
van de heer M. MAERTENS

Luchthaven van Oostende — Veiligheid en bestrijding geluidshinder

Bij brief van 28 juli 1988 heeft Vice-Premier Dehaene gesteld dat de verkaveling Mortier ten oosten van de Torhoutsesteenweg te Oostende door de geluidshinder ongeschikt was als woonzone. In de Krachtlijnen en Prioriteiten van 28 januari laatstleden verklaarde de Vlaamse Regering dat het belang van de regionale luchthavens geëvalueerd zal worden in samenhang met de andere transportmodi en met de milieu-impact. Over geluidshinder verklaarde ze aandacht te zullen besteden aan het vrijwaren van stiltegebieden en aan de bestrijding van geluidsoverlast afkomstig van het verkeer.

Op 2 januari laatstleden om 12.10 uur stelde de politie van Middelkerke geluidspieken vast van 116,2 dB (a) en 107,6 dB (a) bij het overvliegen van vliegtuigen. Dat ligt behoorlijk boven de toegestane norm. Bovendien wordt de landingsdrempel van de startbaan bij het verplaatsen van het ILS-systeem 600 meter dichterbij de bestaande woonkernen te Stene gebracht zodat de dichtbewoonde straten en wijken, met een school en een kampeerterein, op nauwelijks 47 tot 100 meter hoogte zullen worden overvlogen.

Daarenboven landen er geregeld vliegtuigen die op andere luchthavens niet meer mogen landen, onder meer de 5-11-WAO van Gas Airways, die bijvoorbeeld in Schiphol aan de grond wordt gehouden wegens de onveiligheid.

Ten slotte werden door de stad Oostende nieuwe verkavelingen toegestaan die onder de landingsbaan liggen, onder meer ten zuiden van de Elisabethlaan en ten oosten van de Torhoutsesteenweg (verkaveling Mortier).

1. Hoe komt het dat dergelijke onveilige toestellen te Oostende mogen landen ?
2. Is er voldoende veiligheidsinspectie op de luchthaven ?
3. Hebben de diensten van de Minister ter plaatse de geluidshinder gemeten, en de risico's voor de omwonenden onderzocht ?
4. Werd het stadsbestuur door zijn diensten op de hoogte gebracht van het feit dat nieuwe verkavelingen onder de landingsbaan onaanvaardbaar zijn ?

Antwoord

1. Op de luchthaven van Oostende landen geen onveilige toestellen en het toestel met immatriculatie 5-11-WAO is ons onbekend. Wel heeft het toestel SN-AWO van de maatschappij Gas-Airways op de luchthaven Oostende gevlogen. Dit vliegtuig van het type B707 heeft op 13 maart 1991 om 15.53 UTC zijn laatste vlucht vanuit Oostende uitgevoerd. Sindsdien heeft het toestel vluchten uitgevoerd vanuit andere Europese luchthavens, en is niet meer op de luchthaven van Oostende geweest. Zolang dit toestel opereerde vanuit Oostende werden geen onregelmatigheden of gebreken vastgesteld. Het toestel werd aangepast aan de opgelegde geluidsnormen volgens de EEG-richtlijn, waarvan men op de luchthaven een attest van aanpassing van de motoren heeft ontvangen.
2. De veiligheidsbewaking wordt naar best vermogen uitgevoerd met het beschikbare personeel.

Wat de vliegtuigen betreft, worden door de inspecteurs alle verplichte gegevens en attesten nauwgezet gecontroleerd en worden de nieuwe attesten gevraagd bij verval van de geldigheidsduur.

Door de inspecteurs wordt erover gewaakt dat bij vaststelling of melding van een technisch probleem aan een vliegtuig dat een gevaar zou kunnen inhouden voor de veiligheid van het vliegtuig en/of deze

van de bemanning, zij onmiddellijk het Bestuur der Luchtvaart daarvan in kennis stellen, het luchtwaardigheidsattest intrekken en het vliegtuig verbod opleggen om op te stijgen.

3. Voor het derde punt van de vraag wordt verwezen naar de aan de gang zijnde MER-studie die in opdracht van de stad Oostende wordt uitgevoerd door de GOM. Het resultaat van deze studie is ons nog niet bekend.
4. Het punt 4 van de vraag behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister die de Ruimtelijke Ordening onder zijn bevoegdheid heeft.

Niettemin werd aan de Regie der Luchtwegen, aan wie de bouwaanvragen in de nabijheid van de luchthaven voor advies worden voorgelegd, opdracht gegeven een advies te formuleren in de zin dat men rekening dient te houden met de aanwezigheid van de luchthaven en de mogelijke geluidshinder.

Tevens werd zowel in het beleidsplan als tijdens diverse informele overlegvergaderingen met het stadsbestuur van Oostende, gevraagd in het kader van de ruimtelijke ordening, in het bijzonder bij de evaluatie van verkavelings- en bouwaanvragen, rekening te houden met de aanwezigheid van de luchthaven en haar activiteit.

Naar aanleiding van een verkavelingsaanvraag in het verlengde van de startbaan (Steensedijk) werd op mijn uitdrukkelijk verzoek in de verkavelingsvergunning een clausule opgenomen waarbij de verkavelaar en de bouwheren verklaren zich rekenschap te geven van de aanwezigheid van de luchthaven en de mogelijke geluidshinder die men hiervan kan verwachten, waarbij men afziet van enig recht op klachten desbetreffende.

L. DETIEGE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING EN SOCIALE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 1
van 7 februari 1992
van de heer M. CAPOEN

Visserijschool Nieuwpoort — Nieuwe structuur in samenwerking met VDAB

In tegenstelling tot het vorig jaar door de Minister van Onderwijs genomen besluit, blijkt uit persberichten dat de Vrije Visserijschool van Nieuwpoort niet opgeheven zal worden.

De vorige Minister van Tewerkstelling zou immers fondsen vrijgemaakt hebben om in samenwerking met de VDAB de school te redden. Vanuit de bestaande kern van de visserijschool zou worden gestreefd naar een nieuwe structuur, waardoor men een nieuwe identiteit kan veronderstellen.

Toch is het schooljaar '91-'92 gestart zonder een eerste leerjaar en zonder nieuwe leerlingen, gezien de beslissing van de vorige Minister van Onderwijs. Het tweede en het derde leerjaar kennen hun normale continuïteit.

1. Kan de Minister bovenstaande informatie bevestigen ?
2. Welke fondsen (en hoeveel) heeft de voorganger van de Minister voor de redding van de Nieuwpoortse Visserijschool vrijgemaakt ?
3. Pleegde hij overleg met zijn vroegere collega van onderwijs ?
4. Hoe zal de nieuwe structuur van de school eruitzien ? Wat is de inbreng van de VDAB in de nieuwe structuur ? Blijft de school een typische visserijschool of worden op langere termijn andere richtingen aangeboden ?
5. Zal men in het kader van het behoud van de visserijschool volgend jaar weer nieuwe leerlingen in het eerste leerjaar aanvaarden om de continuïteit te verzekeren ?

Antwoord

1. De samenwerking met de VDAB verloopt in het kader van de VZW Nautisch Centrum en niet in het kader van een individuele visserijschool. In het centrum wordt een modulair opleidingspakket aangeboden dat inspeelt op de individuele behoeften van zowel werknemers als werkzoekenden.
2. Het Nautisch Centrum is een samenwerkingsproject tussen het Ministerie van Onderwijs, de VZW Nautisch Centrum, de provincie West-Vlaanderen en de VDAB.

De samenwerkingsovereenkomst loopt over een periode van 7 jaar, ingaand op 1 oktober 1990 en eindigend op 31 oktober 1997. De investeringskost voor apparatuur bedraagt 34.818.000 frank wat op jaarbasis, gespreid over 7 jaar, overeenkomt met een bedrag van 4.974.000 frank. Hierbij komt nog een jaarlijkse onderhoudskost van 800.000 frank.

De spreiding in de tijd van de kosten is dus :

— 1990 : 4/12 van 4.974.000 :	1.658.000
— 1991 tot en met 1996 : 12/12 :	4.4974.000/jaar
	+ 800.000
— 1997 : 9/12 van 4.974.000 :	3.316.500 +
	800.000

Daarenboven zijn er jaarlijkse werkingskosten :

— verzekeringen :	100.000 frank
— huur gebouw :	250.000 frank
— onderhoud lokalen :	280.000 frank
— personeelskost :	1.500.000 frank

2.130.000 frank/jaar

Alle bovenvermelde kosten worden tussen de partijen verdeeld als volgt :

— Ministerie van Onderwijs :	65 %
— Provincie West-Vlaanderen :	10 %
— VDAB :	12,5 %
— VZW :	12,5 %

De uitgaven voor de VDAB zijn dus :

— Investeringskosten 1990 :	207.250
1991-1996 :	621.750 + 100.000
	(per jaar)
1997 :	414.562 + 100.000
— Werking :	266.250/jaar.

3. Voor het afsluiten van de overeenkomst werden tussen de 4 deelnemers uiteraard besprekingen gevoerd.
4. Het centrum is een opleidingsgeheel waarbij praktijktraining verzorgd wordt bij middel van een gesofisticeerde simulator voor visserijvaartuigen. De cursisten worden hierbij door een instructeur didactisch begeleid.

Naast de financiële inbreng is de VDAB verantwoordelijk voor de werking van het centrum en de organisatie van de opleidingen.

De huidige doelgroep zijn leerlingen uit de visserijscholen en werknemers uit de visserijsector. Op langere termijn kunnen andere doelgroepen (baggerbedrijven, sleep- en bergingsbedrijven, reddingsdiensten) opgeleid worden.

5. Zoals reeds gezegd betreft het modulaire opleidingen. De continuïteit van de opleiding is verzekerd.

Vragen die specifiek betrekking hebben op visserijscholen moeten gesteld worden aan de Minister van Onderwijs.

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, GEZONDREIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

**Vraag nr. 1
Van 6 februari 1992
van de heer J. DE BREMAEKER**

RUCA — Werkingstoelage 1992

Naar verluidt zou de werkingstoelage voor het RUCA voor het jaar 1992 rekening houden met een loonstijging van 4,866 procent in plaats van 6,197 procent, zoals de vorige Gemeenschapsminister Coens vroeger had meegedeeld. Het is evident dat de hieruit voortvloeiende inkomstenderving ernstige gevolgen zullen hebben voor het RUCA, dat zich pas aan het herstellen is van een ernstige financiële crisis door ingrijpende saneringsmaatregelen.

Mag ik de Minister verzoeken dit verschil tussen de twee cijfers, meegedeeld door twee vorige Gemeenschapsministers, toe te lichten ?

Antwoord

Het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap schrijft voor dat de werkingstoelagen aan de universiteiten voor 80 procent

worden aangepast aan de evolutie van de geraamde index van eenheidsloonkosten en voor 20 procent aan de evolutie van de geraamde index van de consumptieprijzen.

Voormeld decreet geeft echter nergens de berekeningswijze aan waarop het stijgingspercentage van de index van de loon- en werkingskosten moet gebaseerd zijn.

Diverse invalshoeken zijn mogelijk ofwel wordt de reële verhoging van de loonkosten gehonoreerd ofwel de theoretische verhoging, die gelijke tred houdt met de loonsverhoging van het personeel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vermits de verschillende berekeningswijzen uiteraard een verschillend resultaat geven, zullen zij het voorwerp uitmaken van de discussie die in het kader van de begrotingscontrole 1992 gevoerd zal worden.

**Vraag nr. 7
van 24 februari 1992
van de heer F. DIELENS**

Serviceflatgebouwen (SFG) en woningcomplexen met dienstverlening (WCD) — Toewijzing

De Vlaamse Executieve keurde enkele maanden geleden een impulsprogramma goed voor de toewijzing van serviceflats en woningcomplexen met dienstverlening.

Nogal wat OCMW's klagen dat hun serviceflatproject niet goedgekeurd wordt omdat projecten van bepaalde VZW's voorrang krijgen.

Mij is de volgende verdeling van principiële beloftes van subsidie bekend :

Provincie	OCMW/ gemeente	vzw	TOTAAL
Antwerpen	616	213	829
Brabant	181	210	391
Limburg	493	79	572
Oost-Vlaanderen	943	506	1.449
West-Vlaanderen	612	620	1.232
Totaal	2.845	1.628	4.463

Is de klacht van bepaalde OCMW's terecht ?

Om een efficiënte parlementaire controle uit te oefenen is het van belang over de volgende gegevens te beschikken :

Per gemeente :

1. het aantal bejaarden 60+ op 1 januari 1991 ;
2. het programmacijfer (aantal wooneenheden in SFG en WCD) ;
3. het aantal erkende wooneenheden ;
4. het aantal niet-erkende wooneenheden ;
5. het aantal voorafgaande vergunningen ;

6. het aantal aanvragen voor voorlopige vergunningen ;

Per gemeente en naar inrichtende macht :

1. de inrichtende macht (voor niet-openbaar initiatief met de naam van de persoon, de naam van de VZW, of de naam van de instelling) ;
2. de soortinstelling (SFG of WCD) ;
3. het beheer (OCMW, gemeente, VZW, privé) ;
4. het aantal erkende wooneenheden ;
5. het aantal niet-erkende wooneenheden ;
6. het aantal voorafgaande vergunningen ;
7. het aantal aanvragen tot voorafgaande vergunningen.

Mij is bekend dat deze informatie beschikbaar is.

Tevens had ik graag geweten wat de minimum- en maximum huurprijzen zijn (per provincie) die gevraagd worden aan de kandidaat-huurders van SFG's en WCD's.

Antwoord

1. Alternatieve financiering van serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990 (Belgisch Staatsblad van 25 april 1990) voorziet in een versneld realiseren van 5.000 wooneenheden in serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening door middel van prefinanciering en een sterk vereenvoudigde administratieve procedure.

Op basis van artikel 14 van voornoemd besluit konden bij wijze van overgang 32 projecten voor in totaal 914 wooneenheden overgeschakeld worden naar deze nieuwe financieringsvorm, daar de aanvragers op datum van inwerkingtreding van dit besluit (1 april 1990) reeds beschikten over een principiële akkoord. Zowel in de openbare sector als in de sector van de VZW's betrof het hier telkens 457 wooneenheden.

Tussen het ogenblik van inwerkingtreding van dit besluit en 17 januari 1992 werden door de bevoegde Gemeenschapsministers principiële toezeggingen verleend voor 217 projecten met in totaal 6.916 wooneenheden. Dit geeft in totaal 249 projecten met in totaal 7.830 wooneenheden.

Naar regionale verdeling en uitsplitsing tussen openbare besturen en VZW's geeft dit volgend overzicht :

Provincie	Openbaar bestuur	VZW	T o t a a l
Antwerpen	1.081	636	1.717
Brabant	523	354	877
Limburg	740	321	1.061
Oost-Vlaanderen	1.253	1.084	2.337
West-Vlaanderen	852	986	1.838
Totaal	4.449	3.381	7.830

Eind februari 1992 waren de voorontwerpen van financieringsovereenkomsten goedgekeurd voor respectievelijk 89 projecten met in totaal 3.220 wooneenheden. Hiervan waren 55 projecten van openbare besturen (1.290 wooneenheden) en 44 projecten van VZW's (1.290 wooneenheden).

Op basis van voorgaande cijfers weze het duidelijk dat geen enkele categorie subsidiegerechtigden bij de toekenning van principiële toezeggingen en de goedkeuring van voorontwerpen en financieringsovereenkomsten bevoordeeld of benadeeld werd.

2. Overzicht van het programma voor de serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening bepaald in artikel 1, paragraaf 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 10 juli 1985 houdende vaststelling van het programma voor dienstencentra, woningen voor bejaarden, serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening, rusthuizen en dagverzorgingcentra's, gewijzigd bij besluiten van de Vlaamse Executieve van 19 december 1990.

Een overzicht van de invulling van het programma-cijfer voor de serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening per gemeente op 31 januari 1992 evenals een verdere individualisering van deze gegevens van alle projecten per gemeente en de aan hen toegekende wooneenheden, werd gezien het volume, rechtstreeks aan het lid toegestuurd.

3. „Huurprijzen” in serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening.

Hiervoor moet in eerste instantie gewezen worden op het feit dat overeenkomstig norm 1.8. van de bijlage A bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening of een rusthuis moet voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen, er in de serviceflatgebouwen een dagprijs aangerekend moet worden en niet een maandelijks huurprijs.

Immers, het verblijf in een serviceflatgebouw omvat meer dan alleen maar het bewonen van een flat. Zo moet door de uitbater de dienstverlening met betrekking tot de gezins- en huishoudelijke zorg binnen het bereik van de bewoners gebracht worden (norm 2.2.1.), moeten er ruimten voor gemeenschappelijk gebruik door de bejaarden aanwezig zijn (norm 3.2.2.) en moet er bij dag en nacht in de inrichting zelf of in de onmiddellijke omgeving altijd een medewerker aanwezig zijn die zonder verwijl elke oproep van een bejaarde kan beantwoorden (norm 4.2.).

De mate waarin in deze elementen worden voorzien en de wijze waarop zullen eveneens als kostprijscomponenten door de uitbater in de dagprijs worden verrekend, naast de kostprijs van de bewoning.

Ook deze laatste kan sterk verschillen naargelang

de wijze van uitrusting. Zo zal bijvoorbeeld bij gemeenschappelijke meters voor de nutsvoorzieningen de kostprijs van het verbruik ervan verrekend worden in de dagprijs, terwijl dit bij individuele tellers als een supplement aangerekend zal worden.

Gelet op wat voorafgaat en het momenteel zeer beperkte aantal erkende serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening in Vlaanderen (22 inrichtingen) is het niet mogelijk een representatieve lijst van de minimum en maximum dagprijzen per provincie te geven.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 5
van 24 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kabinet van de Minister — Personenwagens in dienst

1. Welke personenwagens zijn er in dienst van het kabinet ?
2. Wat is telkens het bouwjaar, het type en de aanschafprijs ?
3. Welke wagen wordt voor het vervoer van de Minister gebruikt, van welk bouwjaar en met welke aanschafprijs ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU
EN HUISVESTING

Vraag nr. 57
van 11 maart 1992
van de heer L. BARBE

Vlaamse waterlopen en kanalen — Verontreinigde bodems

De verontreiniging van het oppervlaktewater van de Vlaamse waterlopen en kanalen heeft als belangrijk gevolg dat de bodem (sterk) verontreinigd kan zijn.

Onderzoek in Nederland wees uit dat verontreiniging van de bodem zelfs kan leiden tot een verstoorde vruchtbaarheid van watervogels. De zuivering van onze oppervlaktewateren heeft enkel zin als ook de bodems gesaneerd worden door de mogelijke uitwisseling van pollutanten tussen bodem en water. De verwijdering van onderhoudsbaggerspecie (waterwegen) en ruimingsspecie (onbevaarbare waterlopen) is dus niet enkel een ruimtelijk probleem, maar in toenemende mate ook een milieuhygiënisch probleem.

In Nederland is de inventaris van de verontreinigde bodems rond en is de sanering gestart. Bij ons pleiten zowel het Bestuur der Waterwegen als OVAM al geruime tijd voor het opstellen van een inventaris van de verontreinigde waterbodems in Vlaanderen. Het gaat zowel om "zwarte plekken" onder water in de nabijheid van een (vroeger) vervuilend bedrijf, als van "zwarte lijnen" (op de eerste plaats onbevaarbare waterlopen die over een grote lengte vervuild zijn).

1. Wat is het aandeel van elk van de 5 verontreinigingsklassen die OVAM gebruikt in de baggerspecie die de laatste jaren in Vlaanderen gestort is ?
2. Wordt de normstelling bij het beoordelen van bagger- en ruimingsspecie uitgebreid tot andere pollutanten (PCB's en oliën bijvoorbeeld) ?
3. Hoever staat het onderzoek naar de biologische beschikbaarheid van pollutanten in slib ?
4. Wat zijn de belangrijkste resultaten van de evaluatie van de milieueffectprocedure (MEP) zoals uitgewerkt door het Bestuur der Waterwegen en door OVAM en die in een aantal gevallen werd uitgetest ?
5. Hoever staat de inventaris van verontreinigde bodems, zowel van bevaarbare als van onbevaarbare waterlopen ? Tegen wanneer is deze inventaris rond ? Wordt er specifiek onderzoek uitgevoerd naar vervuilde bodems nabij bepaalde bedrijven ?
6. Is er al een beheersplan opgesteld voor de sanering van de bodems ?
7. Bestaan er samenwerkingsverbanden om in de havenpolen de baggerspecieproblemen gezamenlijk op te lossen ?
8. Is er inzake deze materie overleg met de Minister van Openbare Werken en zijn diensten ?

Vraag nr. 58
van 11 maart 1992
van mevrouw A. *GYSBRECHTS-HORCKMANS

Richtlijnen tot het opstellen van gemeentelijke natuurontwikkelingsplannen — Diplomavereisten auteurs

Naar verluidt worden momenteel door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap richtlijnen opgesteld tot het ontwerpen van de gemeentelijke natuurontwikkelingsplannen.

De richtlijnen bepalen dat de auteurs van deze plannen enkel biologen, landbouwkundig ingenieurs (vorming waters en bossen of natuurbouw) of deskundigen inzake ruimtelijke ordening of landschapszorg mogen zijn.

Bijgevolg zou iemand met het diploma van industrieel ingenieur landbouw niet in aanmerking kunnen komen voor deze functie. Nochtans biedt deze opleiding de ideale vorming voor dergelijke functie.

1. Kan de Minister de inhoud van deze richtlijnen bevestigen ?
2. Is hij de mening toegedaan dat, gelet op de geschiktheid van de opleiding, ook industrieel ingenieurs landbouw voor deze functie in aanmerking moeten kunnen komen ?
3. Kunnen de richtlijnen in deze zin worden aangevuld ?

Vraag nr. 59
van 12 maart 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Serres in Opwijk — Klachten over verbrandingsneerslag

In aansluiting op het antwoord van de Minister op de vraag nummer 18 van 7 februari 1992 kan ik de Minister mededelen dat het gaat om serres gelegen in de Wijngaerdstraat in Opwijk.

Kan de Minister nu antwoorden op de vragen gesteld in vraag nummer 18 van 7 februari 1992 ?

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 13
van 5 maart 1992
van de heer M. CAPOEN

Villa Le Coeur Volant in De Haan — Bescherming

In de kustgemeente De Haan wordt de merkwaardigste villa van het dorp, Le Coeur Volant, met sloop bedreigd. In 1925 in Normandische stijl gebouwd is de Coeur een uitzonderlijk voorbeeld van de typische kustarchitectuur uit de periode van het zich ontwikkelende toerisme. Bovendien heeft de Coeur ook een historische betekenis voor De Haan. Het was het eerste sterrenrestaurant van België. Beroemde acteurs, artiesten, politici en wetenschappers, waaronder James Ensor en Albert Einstein, zaten er samen aan tafel en genoten er van de exclusieve spijzen.

De nieuwe eigenaar wil de Coeur slopen en diende daartoe een sloop- en bouwaanvraag in bij het gemeentebestuur.

Tegen die plannen rees massaal protest van de bevolking van De Haan. Meer dan 1.850 mensen hebben een petitie ondertekend om het aloude concessiegebied tussen tram en strand, waarin de Coeur gelegen is, te beschermen en ook het betrokken BPA te herzien. Aan honderden vensters hangen affiches met de veelbetekenende boodschap : SOS De Haanconcessie.

Het gemeentebestuur van De Haan biedt gehoor aan de volkswil. Zo besloot de gemeenteraad in februari 1992 unaniem bij de administratie van de Minister een aanvraag in te dienen om heel de concessie, met dus ook de Coeur, als dorpsgezicht te beschermen.

Er kan niet genoeg benadrukt worden dat de bescherming van de concessie, en minstens van de Coeur, tot de morele plicht van de overheid behoort. Afbraak van het gebouw staat gelijk met moord op een uitzonderlijk stuk bouwkundig erfgoed en vermindering van een nog gaaf en authentiek villadomein.

De (voorlopige) bescherming dringt zich zeer snel op. Er moet immers over gewaakt worden dat dit gebeurt binnen de wettelijk bepaalde termijn waarin de gemachtigde ambtenaar van Stedebouw al dan niet een slopingsvergunning verleent na het al genomen ongunstig advies van het schepencollege.

1. Gaat de Minister over tot de dringende voorlopige bescherming van Le Coeur Volant in De Haan ? Welke initiatieven neemt hij daartoe ?
2. Beschermt de Minister het volledige aloude concessiegebied als dorpsgezicht ? Welke procedure volgt hij daartoe ?

Vraag nr. 14
van 5 maart 1992
van de heer M. CAPOEN

Biobrandstof — Experimenten

In de buurlanden Nederland en Frankrijk worden studies uitgevoerd en experimenten gedaan in verband met het gebruik van biobrandstoffen.

Zo wordt in Nederland onderzoek verricht over de verwerking van tarwe tot bio-ethanol. Zonder problemen of aanpassingen voor de motor kan dit product tot 15 procent worden vermengd met gewone benzine. Volgens de eerste resultaten lijkt dit project haalbaar.

In Frankrijk wordt al op relatief grote schaal geëxperimenteerd met de esterisatie van koolzaadolie tot diester, dat tot 20 procent perfect met diesel kan worden vermengd. In een aantal Franse steden proberen de stadsbussen momenteel dat mengsel uit.

Het gebruik van biobrandstoffen biedt talrijke voordelen, vooral voor het milieu. In vergelijking met het gebruik van fossiele brandstoffen, is er bij gebruik van bio-brandstoffen een daling van de CO₂-uitstoot. Ook de roetneerslag, de geurhinder en de zwavelhoudende uitstoot verminderen.

Daarnaast zijn er de vele positieve gevolgen voor de landbouwsector, waarvan de leefbaarheid momenteel meer en meer bediscussieerd wordt. Het aanwenden

van landbouwprodukten voor de energievoorziening kan immers bijdragen tot de vermindering van de landbouwoverschotten. Onrechtstreeks dalen dan ook de EG-subsidies bij het afvoeren van die overschotten, is het land minder afhankelijk van de invoer van niet-hernieuwbare grondstoffen, en wordt de handelsbalans dus positief beïnvloed. In de tweede plaats biedt deze reconversie nieuwe kansen voor het platteland. De unieke landschapszichten van de gele koolzaadvelden zijn bovendien prachtig.

Dat ook de EG-Commissie deze zienswijze steunt blijkt uit het voorstel om de accijns op biobrandstoffen met 10 procent te verlagen.

1. De Minister zal geenszins het belang van deze voordelen miskennen. Kunnen dergelijke studies en/of experimenten ook in ons land worden uitgevoerd en zo ja, op welke wijze en door welke instelling ?
2. Is de Minister voorstander van het voorbeeld waarbij de voertuigen van de openbare diensten zelf bij het experiment betrokken worden ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIEN
EN BEGROTING,
GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN
GEZIN

Vraag nr. 10
van 9 maart 1992
van de heer F. VERMEIREN

Serviceflats OCMW's — Gemengde bestemming gebouwen

De OCMW'S, die rusthuizen of serviceflats bouwen, worden voor een deel van de uitgave die hiermee gepaard gaat, gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Het blijkt dat in sommige gemeenten de bouw van serviceflats gekoppeld wordt aan de oprichting van een winkelcomplex, zodat het moeilijk uit te maken valt welk gedeelte van de bouwkosten bestemd zijn voor de serviceflats en welke voor het winkelcomplex.

1. Welk standpunt neemt de Minister ten opzichte van een dergelijke verwezenlijking met een gemengde bestemming ? Onder welke voorwaarden wordt de subsidie toegekend aan het OCMW ?
2. Is het verenigbaar met de doelstellingen van het OCMW om naast de functie bepaald bij de wet van 8 juli 1976 ook nog ruimte te verhuren aan een winkelcomplex ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
1	11.02.1992	G. Vermassen	<i>Maasmehelen-Lanklaar — Plannen voor vakantiedorp van Center-Parcs</i>	112
5	0	24.02.1992	L. Van Nieuwenhuysen <i>Kabinet van de Minister — Personenwagens in dienst</i>	123
6	03.03.1992	J. Van Eetvelt	<i>Impulsgebieden in provincie Antwerpen — Evaluatie</i>	113
7	17.03.1992	G. Vanleenhove	<i>Vlaams regeerakkoord — Sociaal urgentieprogramma ter bestrijding van kansarmoede</i>	89
8	18.03.1992	F. Ghesquière	<i>Scheepskrediet — Laattijdige uitbetaling</i>	89
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting				
44	21.02.1992	J. De Bremaeker	<i>Instituut voor Wildbeheer en Bosbouw — Personeelsformatie</i>	114
49	27.02.1992	H. Lauwers	<i>Milieuheffing — Kafkaïaanse toestanden</i>	89
50	27.02.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Officiële bestekken — Gebruik van tropisch hardhout</i>	90
51	27.02.1992	J. Caudron	<i>Subsidiëring milieuverenigingen — Uitvoeringsbesluit</i>	90
52	27.02.1992	M. Bourgois	<i>Afzet van mestoverschotten — Hiaat in wet- en regelgeving</i>	91
53	28.02.1992	E. Vankeirsbilck	<i>Natuurgebied Mandelhoek in Ingelmunster — Vernielingen</i>	91
54	02.03.1992	H. Brouns	<i>Vervuiling Maaswater — Maatregelen</i>	92
55	04.03.1992	G. Cardoen	<i>VLAREM — Regels voor het houden van bijen</i>	94
56	05.03.1992	M. Capoen	<i>Biobrandstof — Experimenten</i>	94
57	0	11.03.1992	L. Barbé <i>Vlaamse waterlopen en kanalen — Verontreinigde bodems</i>	123
58	0	11.03.1992	A. Gysbrechts-Horckmans <i>Richtlijnen tot het opstellen van gemeentelijke natuurontwikkelingsplannen — Diplomavereisten auteurs</i>	124
59	0	12.03.1992	E. Van Vaerenbergh <i>Serres in Opwijk — Klachten over verbrandingsneerslag</i>	124
62	16.03.1992	J. Eeman	<i>Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening — Leveringsvoorwaarden</i>	95
63	16.03.1992	M. Capoen	<i>Chemische munitie in Houthulst — Ontmantelingsinstallatie</i>	95
T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden				
36	21.02.1992	G. Cardoen	<i>Gewestwegen Halle-Vilvoorde — Verbetering en onderhoud</i>	115

37	21.02.1992	W. Demuyt	<i>Geluidswerende schermen in woonzone te Oostkamp — Aanbesteding en vastlegging</i>	115
40	26.02.1992	J. Caudron	<i>Vestiging KMO-zone Steenberg in Erpe-Mere — Vraag tot wijziging gewestplan</i>	96
41	26.02.1992	J. Timmermans	<i>N 8 Brussel-Duinkerke — Verkeerslichten Lodderhoek in Lennik</i>	97
42	26.02.1992	M. Van der Poorten	<i>N 208 Denderleeuw, Liedekerke, Ternat en Affligem — Realisatie</i>	97
43	26.02.1992	M. Van der Poorten	<i>Arrondissement Aalst — Verbetering van het wegennet</i>	98
44	27.02.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Gronden in Affligem verkocht aan intercommunale Haviland — Bestemming</i>	99
45	28.02.1992	E. Vankeirsbilck	<i>Personeel lokale besturen — Omzendbrief over sectorieel akkoord</i>	99
46	03.03.1992	J. Van Eetvelt	<i>Arrondissement Mechelen — Verkeersongevallen</i>	99
47	05.03.1992	J. Ansoms	<i>Fysische programma's — Effectieve aanbestedingen en vastleggingen</i>	100
48	05.03.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Aanleg N 208 Denderleeuw-Essene (Affligem) — Stand van zaken</i>	100
49	05.03.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>St.-PietersLeeuw — BRTN-zendmast</i>	100
50	06.03.1992	H. Van Dienderen	<i>Werken parking 't Zand in Brugge — Terugbetaling door de stad van kosten Wegenfonds</i>	101
51	06.03.1992	T. Merckx-Van Goey	<i>A2 tussen Aarschot en Diest — Bermbeplanting</i>	101
52	10.03.1992	M. Vogels	<i>Gebouwencomplex VZ W Parochiale Werken Maaseik — Overtreding stedenbouwwet</i>	102
53	11.03.1992	L. Barbé	<i>Baggerspecie — Milieuhygiënische problematiek</i>	115
54	11.03.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Weert (Bornem) — Werken aan riolering en aan Scheldedijken huysen</i>	116
57	17.03.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Gemeen teraad Linkebeek — Overtredingen taalwetgeving</i>	102
58	18.03.1992	J. Vande Lanotte	<i>Werken ring Oostende — Plannen viaduct</i>	103
59	19.03.1992	J. Devolder	<i>Personeel van de lokale besturen — Inhaalbonificatie</i>	103
60	19.03.1992	G. Verhofstadt	<i>Gemeentelijke financiën — Toegelaten beleggingsvormen</i>	103
63	20.03.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeenteraad Voeren — Taalgebruik huysen</i>	104
75	30.03.1992	H. Van Dienderen	<i>Kwikaard in Zoersel — Ambachtelijke zone</i>	104

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

2	06.02.1992	J. Caudron	<i>Subsidiëring van BOIC — Toepassing koninklijk besluit</i>	117
3	06.02.1992	J. Caudron	<i>Youth Olympic Days van het BOIC — Steun van het BLOSO</i>	117
4	06.02.1992	J. Caudron	<i>Raad van Bestuur BLOSO — Reglement van inwendige orde</i>	118
6	06.02.1992	B. Van Hooland	<i>Bevordering van toerisme — Gegevens</i>	118
16	04.03.1992	F. Vergote	<i>BRTN — Programma TV één voor iedereen</i>	104

17	06.03.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaams cultureel centrum in Kraainem — Begin- en einddatum bouw</i>	105	
18	20.03.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Steun aan culturele activiteiten in Brussel — Garanties voor Nederlandstalig publiek</i>	105	
L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken					
19	20.02.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten — Taalcursussen</i>	119	
21	24.02.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kabinet van de Minister — Personenwagens in dienst</i>	106	
22	10.03.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalig onderwijs in Vlaamse faciliteitengemeenten — Gegevens</i>	106	
23	18.03.1992	F. Ghesquière	<i>Hoger maritiem onderwijs — Vestigingen in Antwerpen en Oostende</i>	107	
24	18.03.1992	F. Ghesquière	<i>Hoger maritiem onderwijs — Discriminatie lesgevers-licentiaten</i>	107	
25	18.03.1992	F. Ghesquière	<i>Hoger maritiem onderwijs in Antwerpen en Oostende — Vergoedingen</i>	107	
27	20.03.1992	L. Appetans	<i>VLOR — Samenstelling en wettelijke procedure</i>	108	
J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staats hervorming					
10	25.02.1992	M. Maertens	<i>Luchthaven van Oostende — Veiligheid en bestrijding geluidshinder</i>	119	
11	25.02.1992	M. Maertens	<i>Oostendse luchthaven — Kerosinelozing</i>	108	
12	04.03.1992	M. Capoen	<i>Regionale luchthaven Oostende — Diensten televerbindingen en briefing</i>	109	
13	0	05.03.1992	M. Capoen	<i>Villa Le Cœur Volant in De Haan — Bescherming</i>	124
14	0	05.03.1992	M. Capoen	<i>Biobrandstof — Experimenten</i>	125
L. DETIEGE, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden					
1	07.02.1992	M. Capoen	<i>Visserijschool Nieuwpoort — Nieuwe structuur in samenwerking met VDAB</i>	120	
5	17.03.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>VDAB — Bouwopleidingen</i>	109	
W. DEMEESTER-DE MEYER, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin					
1	06.02.1992	J. De Bremaeker	<i>RUCA — Werkingstoelage 1992</i>	121	
7	24.02.1992	F. Dielens	<i>Serviceflatgebouwen (SFG) en woningcomplexen met dienstverlening (WCD) — Toewijzing</i>	122	
9	05.03.1992	G. Annemans	<i>Kinderdagverblijf in Grimbergen — Subsidiëring</i>	112	
10	0	09.03.1992	F. Vermeiren	<i>Serviceflats OCMWs — Gemengde bestemming gebouwen</i>	125

11	10.03.1992	L. Van Nieuwen- <i>Integratiecentra voor migranten — Subsidies huysen</i>	112
12	16.03.1992	P. Berben <i>Regiohuizen Kind en Gezin — Personeel</i>	112